

DUMNEZEU SIMPLITATE

ASCUNS

ÎN

Albuquerque, New Mexico

Mulțumesc, frate. Bună seara. Este un privilegiu să mă aflu în seara aceasta aici, în această părtășie, și să ascult mărturiile oamenilor care s-au bucurat de aceste binecuvântări minunate. Vreau să le mulțumesc fratelui Shakarian, fratelui Danny și celorlalți frați care m-au invitat aici în Albuquerque. Cred că cei de aici aveți potențial și că în aceste biserici ar putea începe o mică trezire, în care Duhul lui Dumnezeu să-i miște pe toți, pentru că aveți oameni minunați.

În ultimii ani, am fost și am predicat în mai multe locuri de pe glob, și am constatat că Dumnezeu are peste tot oameni credincioși în această experiență. Am fost în junglesle din Africa, în India și în insule, unde am întâlnit oameni care nu știau să deosebească stânga de dreapta și care nu au auzit niciodată de numele Domnului Isus. Dar ceea ce-i curios, este că atunci când au primit Duhul Sfânt, s-au purtat exact ca voi. Deci se poate vedea că este Ceva și că Dumnezeu îi iubește și i-a vindecat.

Eu am fost ordonat în Biserica Misionară Baptistă, dar când a venit experiența Duhului Sfânt, totul s-a schimbat. Eu nu am nimic împotriva acelor frați, pentru că și printre ei sunt oameni cumsecade, ca de altfel în toate bisericile și denominațiunile, și desigur, îi apreciez, dar după aceea a urmat un timp minunat pentru mine, deoarece acești oameni de afaceri mi-au dat un loc în care să pot vorbi.

Când am auzit pentru prima dată numele de „penticostal”, mi s-a spus că sunt o adunătură de „holly-rollers” care sar în sus și-n jos, și le curg balele, apoi am aflat că nu era așa.

Când am ajuns printre ei, am văzut că nu sunt un singur grup, cum crezusem, ci sunt împărțiți la fel ca noi baptiștii, și se ceartă unii cu alții la fel ca noi sau alții.

Astfel, în loc să merg la „Adunarea lui Dumnezeu” sau la „Biserica unită”, deși în ambele grupări erau oameni foarte cumsecade, eu am stat între ei și am încercat să-i împac și să le spun: „Nu vă certați unii cu alții, pentru că noi suntem frați.”

Dacă Satan ne poate face să ne luptăm între noi, el nu mai trebuie să lupte, ci stă liniștit, dar când ne îndreptăm armele împotriva lui, trăim în pace unul cu celălalt, ne iubim și avem părtășie unii cu alții, atunci va începe Mileniul.

Acesta a fost scopul meu, iar Oamenii de Afaceri ai Evangheliei Depline au fost ca o oază pentru mine, fiindcă au sponsorizat multe din adunările mele. Oamenii lor au trebuit să vină la aceste adunări, ca să-și salveze obrazul, ceea ce a fost un lucru foarte mare pentru mine, aici în Statele Unite.

Acum aș vrea să spun ceva despre adunări. Este în ordine dacă spun aceasta? (Un frate spune: „Sigur că da.”). În zilele de 5, 6, 7 și 8 iunie avem o Campanie la Tucson, la banchetul Oamenilor de Afaceri, care se ține la Ramada Inn. Sala are cam douăzeci și cinci sau treizeci de mii de locuri și aer condiționat. Toți cei care mă cunosc, știu că nu sunt un vorbitor bun, pentru că am doar șapte clase. Deci, dacă este vorba să fiu predicator, ei bine, nu sunt, dar scot un sunet plăcut pentru Domnul și încerc să împărtășesc și altora ceea ce am învățat despre El.

Chemarea mea este să mă rog pentru bolnavi, deoarece cu aceasta m-a binecuvântat Domnul; și vă pot spune că numărul cel mai mare l-am avut la Bombay, unde au fost cinci sute de mii într-o adunare. Urmează Africa de Sud, unde într-o singură adunare l-au primit pe Hristos ca Mântuitor personal, treizeci de mii de băștinași păgâni care nu deosebeau stânga de dreapta.

Am văzut medici credincioși, ca doctorul de adineaure, și vă spun că dacă m-aș îmbolnăvi în acest oraș și aș avea nevoie de asistență medicală, l-aș alege pe acela care crede în Dumnezeu, ca acesta. Dacă ar trebui să mă consulte, cu siguranță aș vrea s-o facă un om care crede în Dumnezeu. Voi sunteți cu adevărat privilegiați să aveți un astfel de medic, un bărbat temător de Dumnezeu, care atunci când operează își încredințează mâinile în mâna lui Dumnezeu. Într-un astfel de om aș avea încredere.

Am văzut medici care și-au predat inimile lui Hristos și au devenit misionari în junglă. Cu siguranță, eu îi apreciez pentru aceasta.

Aici, acasă sau oriunde am călătorit, eu am avut un mic serviciu de vindecare în care m-am rugat pentru copiii bolnavi ai lui Dumnezeu, și apreciez foarte mult această oportunitate.

Deci, dacă sunteți în apropiere de Tucson, în zilele de 5, 6, 7 și 8 iunie, vom avea o

campanie sponsorizată de cei de aici, la care vor participa cinci sau șase adunări ale lui Dumnezeu, Biserica lui Dumnezeu și alții care vin pentru unitate în această adunare. Cred că s-au pus deja afișele. (Un frate spune: „Da, este pus un afiș în Ramada Inn.”). Da, în Ramada Inn va fi.

De aici voi merge direct în Alaska, să organizez o sesiune în Anchorage, iar de acolo voi pleca sus în Yucon, pentru o săptămână sau chiar zece zile, în acele locuri îndepărtate unde predicatori mari ca Oral Roberts și Tommy Osborn nu prea ajung. Ei nu-și permit aceasta, pentru că nu pot sta atât de mult timp.

Eu am încercat să rămân smerit în slujba pe care mi-a dat-o Domnul, și nu am luat nici un ban în viața mea. Nu am programe sponsorizate și nu am nimic de vânzare, iar dacă Domnul mă trimite să predic la zece oameni, mă duc acolo. Dacă vrea să mă trimită peste ocean, va găsi El un sponsor, așa că mă pot duce oriunde mă trimite și vă spun sincer că îmi place aceasta, pentru că nu trebuie să am bani sau altceva ci vreau doar binecuvântările Lui. Deci, dacă vreți, rugați-vă pentru mine.

Nu demult, am fost invitat de scumpul nostru frate Oral Roberts și am avut ocazia să stau în biserica lui. Eu am fost în multe locuri: la Hollywood, în palatul regelui George, la Gustav al Suediei și în alte locuri frumoase, dar nu am văzut niciodată o clădire ca aceea. Cred că spunea că l-a costat trei milioane de dolari.

Când am intrat erau foarte mulți oameni, iar la plecare erau atât de mulți oameni la ușă, încât poliția a trebuit să mă scoată prin spate. Înainte de a ieși de acolo, fratele Fisher m-a dus puțin prin clădirea aceea mamut.

Acum, tocmai am venit de la Tommy Osborn și pot spune că acești doi băieți vin la adunare și sunt inspirați. Îi mulțumesc Domnului pentru că mi-a îngăduit să am și eu o mică parte în această slujbă.

Fratele Osborn a fost prezent în seara când acel nebun a alergat pe platformă și a vrut să mă omoare. El a ridicat mâinile și a strigat: „Am să-ți rup oasele!” dar eu i-am răspuns: „Fiindcă L-ai provocat pe Duhul lui Dumnezeu, să cazi la picioarele mele!”

El m-a scuipat și a zis: „Îți arăt eu la a cui picioare o să cad!” și a ridicat pumnul să mă lovească.

Atunci am spus: „Satan, părește-l pe acest om!” Imediat, bărbatul s-a învârtit o

dată și a căzut la picioarele mele, așa că a fost nevoie să intervină polițiștii să-l dea la o parte.

Când a văzut aceasta, Tommy Osborn a zis: „Dacă Dumnezeu poate face ceva printr-un bărbat, o poate face și prin celălalt bărbat.” Tommy Osborn este un suflet scump, un bărbat adevărat.

Când am vizitat clădirea lui Osborn, mi-am zis: „O, Doamne, uite cum l-ai binecuvântat pe fratele Tommy!” apoi, m-am dus și am văzut și clădirea mamut a lui Oral și m-am gândit: „Ce a făcut Dumnezeu pentru acest bărbat smerit. Oral s-a născut într-o fundătură și a fost un băiat sărac, dar acum are milioane de dolari pe mână.”

Atunci Ceva mi-a zis: „Dar tu?”

„Ei bine, eu nu!” Apoi mi-am zis: „Cu siguranță mi-ar fi rușine dacă ar veni la mine vreunul din acești bărbați. Eu am o mașină de scris într-o cameră, în timp ce fratele Oral avea vreo cinci sute de mașinării IBM la parter. Dacă mi-ar zice: „Frate Branham, aș vrea să-ți văd biroul,” cred că mi-ar fi rușine să i-l arăt. Cine știe, poate Domnul nu are încredere în mine să-mi dea asemenea lucruri pe mână.” Apoi m-am gândit: „Da, Doamne! Tu ești Infinit și știi că nu am o asemenea inteligență.”

Atunci Ceva mi-a zis: „Uită-te în sus!” Și când am privit în sus, am fost cât se poate de mulțumit, pentru că eu aștept o Cetate a cărei Ziditor și Făcător este Dumnezeu.

Să nu mă înțelegeți greșit; eu nu am nimic împotriva acestor oameni în care Dumnezeu poate avea încredere, fiindcă îi iubesc și îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru ei. Pe mine m-ar speria doar gândul că am de gestionat treizeci sau patruzeci de mii de dolari pentru a-mi merge afacerea. Da, pentru mine este suficient dacă am ce-mi trebuie pentru cei trei copii ai mei și pentru soție: ce să mâncăm și unde să dormim. Iar dacă Domnul vrea să merg în locuri modeste ca acesta, pot s-o fac fără nici o problemă. Poate de aceea m-a ținut așa.

Eu nu mă pot întâlni cu oamenii cu care se întâlnesc ei, pentru că nu am nici inteligența și nici educația lor. De aceea, mă duc și mă rog pentru copiii Lui care sunt bolnavi și nădăjduiesc că într-o zi, ne vom putea întâlni cu toții în locurile de sus, acolo unde nu vom mai fi bolnavi și unde nu vor mai fi nici rugăciuni pentru

bolnavi și nici predici pentru păcătoși. Până atunci, voi fi fratele vostru în Hristos.

Dacă doriți benzile care sunt înregistrate aici, le puteți avea imediat după serviciu, pentru că fratele Sothmann le-a pregătit deja. Acum rugați-vă pentru mine.

Fratele Shakarian mi-a spus că în seara aceasta mă va lăsa mai devreme. Cu alte cuvinte, cred că mi-a spus să termin mai repede, așa că îmi voi da toată silința să fac așa.

(Fratele Demos Shakarian spune: „Câți vor ca fratele Branham să vorbească fără să trebuiască să se grăbească?” Adunarea spune: „Amin!”). O, vă mulțumesc! Vă mulțumesc.

Fratele Demos spune: „Să nu dai vina pe mine.”

„Nu, frate Shakarian, nu aceasta am vrut să spun. Nu am vrut să sune așa.”

„Vrem să vorbești cât vrei, frate Branham, pentru că avem toată noaptea la dispoziție.”

„Vă mulțumesc.”

„Acolo unde este Domnul, este pace, mângâiere și odihnă.”

„Vă mulțumesc.”

Uneori, când văd cum încurc cuvintele, îmi vine în minte o povestire. Odată, un predicator care trecea pe lângă un lan, a văzut un băiat care stătea într-un colț, cu mâinile ridicate spre cer, și spunea alfabetul: „A, B, C, D...” și după ce a terminat, și-a pus pălăria pe cap.

Atunci predicatorul s-a apropiat de el și i-a zis:

„Sunt predicator și am observat că spuneai alfabetul în timp ce erai pe genunchi și cu mâinile ridicate.”

„Domnule,” a răspuns băiatul. „eu am crescut într-o casă de creștini. Mama și tata au fost omorâți, așa că am fost luat și dus la un om care este foarte aspru cu mine. Pentru el mă rugam, dar pentru că nu știu ce să spun, am zis tot alfabetul în nădejdea că Dumnezeu va ști cum să pună cuvintele împreună.”

Așa cred și eu: că El va înțelege și va pune lucrurile împreună, în așa fel încât să înțelegeți ce trebuie și ce am pe inimă să spun.

Întotdeauna, eu am în vedere un singur lucru, și acesta este Hristos, și El răstignit. Când vă privesc, văd o biserică pe care o iubesc și pentru care El a murit, de aceea sunt plin de râvnă pentru ea și fac tot ce este posibil ca să țin lucrurile în rânduială și în linie cu Cuvântul lui Dumnezeu, fiindcă nădăjduiesc că într-o zi îmi voi petrece veșnicia cu voi, acolo, în Țara în care vom sta din nou împreună, cum stăm în seara aceasta.

Eu aștept de fiecare dată să mâncăm împreună micul dejun și cina. Fiind sudist, pentru mine dejunul este prânz. Aici se vorbește despre micul dejun și masa de după-amiază, dar cina mea unde a rămas? Vedeți, eu trebuie să mănânc de trei ori pe zi.

Și acolo, am dat mâna cu câțiva bărbați în vârstă, care erau deja pe câmpul Evangheliei în vremea când eu eram încă păcătos. Când am văzut părul lor cărunț, m-am gândit: „Bărbații aceștia s-au luptat încă înainte de convertirea mea, așa că nici n-ar trebui să mă urc pe platformă ca să vorbesc unor oameni ca ei.” Apoi m-am uitat în urmă și...

Ei bine, singurul lucru pe care l-au făcut ei, este că au prorocit și au vestit aceste lucruri care vor veni, dar în ce vă privește pe voi, fraților, cred că ați pus piatra de temelie și ați deschis câmpurile misiunii.

În zilele când nu aveți o biserică la care să mergeți, când oamenii râdeau de voi și erați aruncați în închisori, când culegeți știuleți de pe marginea drumurilor pentru că copiii voștri erau flămânzi, voi, fraților pentecostali, stăteați acolo cu o tamburină în mână și îl lăudați pe El. Dumnezeu să binecuvânteze sufletele voastre, fiindcă voi ar trebui să fiți aici, nu eu.

Ați spus că va veni un timp când se vor întâmpla aceste lucruri și mă bucur că trăiesc și le văd împlinite. Jumătate din ele nici nu au fost spuse.

Am privit de-a lungul mesei și am văzut și alte fețe, așa că m-am gândit: „Poate nu voi mai lua cina cu voi pe pământ, dar într-o zi, când viața aceasta se va sfârși, vom lua cina din nou, sus în Casa Tatălui, și atunci vom privi de-a lungul mesei și ne vom vedea unii pe alții. Acum suntem pe câmpul de luptă și trebuie să ne grăbim, dar îmi imaginez ce va fi când ne vom așeza toți la masă, îi vom vedea pe

cei răscumparați stând acolo și vom da mâna unii cu alții. Atunci vom începe să plângem, iar Împăratul va veni, va șterge lacrimile din ochii noștri și va spune: „Nu plângeți copii, fiindcă acum s-a sfârșit. Intrați în bucuria Domnului, care v-a fost pregătită încă înainte de întemeierea lumii.” Atunci vor dispărea toate diferențele dintre noi, fiindcă acolo va fi marea Veșnicie pe care vrem s-o petrec împreună cu voi.”

Haideți să ne plecăm capetele și să ne rugăm.

Tatăl nostru ceresc, Mare și Atotputernicul Iahveh, care ai tunat la început și ai zis: „*Să fie lumină!*” O, tună din nou, Iahveh și luminează cărarea noastră în seara aceasta, Te rugăm.

Binecuvântează poporul Tău de pretutindeni și din locurile păgâne unde sunt treziri în desfășurare. Binecuvântează fiecare lucrător trimis de Tine și inspiră viețile lor. Mă gândesc că poate chiar în clipa aceasta sunt oameni care primesc Duhul Sfânt peste tot în lume, în timp ce alții sunt vindecați chiar acum. Oh, Îți mulțumim pentru aceste binecuvântări universale care au fost posibile prin moartea Fiului Tău în urmă cu o mie nouă sute de ani.

Te rugăm să lași ca Duhul Tău să vină printre noi și să ne dai o porție din Pâinea Vieții, de care avem nevoie pentru călătoria noastră, în timp ce ne adunăm să avem părtășie la umbra Pomului Vieții. Îți mulțumim pentru această înviere și Te rugăm să ne-o dai până când sufletele noastre vor fi umplute.

Vindecă fiecare bolnav de aici. Oh, cât de mult Îți mulțumim pentru vindecarea soriei care avea un picior mai scurt! Îți suntem recunoscători, Doamne, și Îți mulțumim, fiindcă aceasta dovedește că Dumnezeu cel viu este printre noi. Îți mulțumim și pentru sora care a fost vindecată de gută. Poate nici nu știm toate vindecările pe care le-ai făcut, dar Îți suntem recunoscători, fiindcă sunt remarcabile.

Binecuvântează-ne mai departe și binecuvântează citirea Cuvântului. Taie împrejur buzele care vor vorbi și urechile care vor asculta, fiindcă o cerem în Numele lui Isus. Amin.

Acum haideți să deschidem Scriptura, fiindcă aș vrea să citesc din două locuri. Primul este din **Isaia capitolul 53 de la versetul 1 la 10**, apoi voi citi din **Matei 11.25-26**:

„Cine a crezut în ceea ce ni se vestise? Cine a cunoscut brațul Domnului?

El a crescut înaintea Lui ca o odraslă slabă, ca un lăstar care iese dintr-un pământ uscat. N-avea nici frumusețe, nici strălucire ca să ne atragă privirile, și înfățișarea Lui n-avea nimic care să ne placă.

Disprețuit și părăsit de oameni, Om al durerii și obișnuit cu suferința, era așa de disprețuit, că îți întorceai fața de la El, și noi nu L-am băgat în seamă.

Totuși El suferințele noastre le-a purtat, și durerile noastre le-a luat asupra Lui, și noi am crezut că este pedepsit, lovit de Dumnezeu și smerit.

Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedeapsa care ne dă pacea a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.

Noi rătăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui, dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor.

Când a fost chinuit și asuprit, n-a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n-a deschis gura.

El a fost luat prin apăsare și judecată. Dar cine din cei de pe vremea Lui a crezut că El fusese șters de pe pământul celor vii și lovit de moarte pentru păcatele poporului meu?

Groapa Lui a fost pusă între cei răi, și mormântul Lui, la un loc cu cel bogat, măcar că nu săvârșise nicio nelegiuire și nu se găsisse niciun vicleșug în gura Lui.

Domnul a găsit cu cale să-L zdrobească prin suferință... Dar, după ce își va da viața ca jertfă pentru păcat, va vedea o sămânță de urmași, va trăi multe zile, și lucrarea Domnului va propăși în mâinile Lui.”

Desigur, aici ni se vorbește despre minunatul nostru Domn Isus Hristos. Și acum, Matei 11.25-26:

„În vremea aceea, Isus a luat cuvântul și a zis: „Te laud, Tată, Doamne al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor.

Da, Tată, Te laud, pentru că așa ai găsit Tu cu cale!”

Cu ajutorul Domnului, de aici voi lua un subiect despre care voi vorbi cât se poate de repede, apoi voi sta jos și vom asculta și alte mărturii. Subiectul despre care voi vorbi este **„Dumnezeu ascuns în simplitate.”**

Știți, Dumnezeu, care este atât de mare, Se ascunde în simplitate, apoi Se descoperă în același fel în care S-a ascuns. El, care este atât de mare, Se poate face atât de simplu! Dar tocmai aceasta Îl face atât de mare; însă mulți nu Îl văd în simplitate, în felul simplu în care Se ascunde. Noi știm că omul nu poate să fie și mare și destul de simplu, dar tocmai aceasta Îl face pe Dumnezeu atât de mare: faptul că poate fi atât de simplu, fiindcă El nu Se descoperă în grandoare, așa cum o cunoaștem noi.

Citind Cuvântul, am găsit felul în care face Dumnezeu lucrurile și am văzut că El nu Se poate schimba; că El nu schimbă ceea ce spune. Noi nu suntem așa. Dacă eu fac ceva anul acesta și cred că este bun, anul viitor sau poate săptămâna viitoare, văd că nu mai este bun, dar la Dumnezeu nu este așa, fiindcă El este infinit. Astfel, prima hotărâre pe care o ia dacă este chemat să acționeze, felul în care procedează în acea decizie, trebuie să fie același de fiecare dată când ia decizia aceea, pentru că dacă nu face așa înseamnă că a greșit prima dată.

De aceea, dacă pe primul om care a venit la El pentru mântuire l-a salvat pe o anumită bază, și al doilea om care va veni la El, va fi salvat pe aceeași bază, acest lucru fiind valabil și pentru vindecare. El nu Se poate schimba, ci trebuie să fie tot timpul Același.

Dumnezeu a făcut un plan. La început, când a căzut în păcat, omul a încercat să găsească o cale de scăpare pentru el, așa că și-a făcut o învelitoare din frunze de smochin. Dar n-a funcționat, așa că Dumnezeu a făcut o cale prin care omul putea să aibă din nou părtașie cu El, și aceasta a fost sub sângele vărsat al unui înlocuitor nevinovat. În felul acesta, Dumnezeu S-a întâlnit din nou cu omul și este felul în care El Se va întâlni întotdeauna cu omul: sub sângele unui înlocuitor nevinovat.

Suntem în Vinerea Mare, iar lumea catolică urcă scări, face tot felul de canoane tradiționale și freacă oase. Fiecare biserică a lor pretinde că deține un cui luat din crucea lui Isus, dar aceasta ar însemna că sunt vreo nouăzeci de cuie. Ce contează însă unde este cuiul sau giulgiul Lui?

Noi trebuie să avem Duhul Sfânt, pentru că El este ceea ce a lăsat Hristos, Bisericii Sale, nu o haină, un cui, o bucată din cruce sau altceva de felul acesta. El ne-a lăsat o aducere aminte, pe Duhul Sfânt. Da, aceasta a lăsat Bisericii în urmă cu o mie nouă sute de ani, când a murit la Calvar. El Și-a încredințat Duhul în mâinile lui Dumnezeu, dar în ziua de Rusalii L-a trimis înapoi, în Biserică.

Când a greșit la început, omul și-a arătat adevărata natură: că încearcă să se ascundă de Dumnezeu și să-și facă propria cale, o religie în care să se simtă neprihănit. Aceasta este religia, o învelitoare, iar omul a încercat să-și facă propria religie.

Dar Dumnezeu a dat deja o cale prin care să se întâlnească cu omul, și aceasta este pe baza sângelui vărsat. Oricâte căi am încerca noi, aceasta este singura cale valabilă, este singurul loc în care Dumnezeu poate avea părtășie cu omul: sub sânge.

Și cu Israel S-a întâlnit tot sub sânge, așa că singurul loc în care se putea închina Israelul era sub sângele vărsat.

Astăzi, noi am încercat organizații, denominațiuni și educație; am încercat descoperiri științifice prin care să aducem omul într-o unitate în părtășie, dar am eșuat de fiecare dată, fiindcă este un singur loc în care omul poate avea părtășie cu Dumnezeu, oh, și acesta este sub cruce, prin acceptarea sângelui lui Isus Hristos. Când oamenii se întâlnesc la crucea unde a murit Isus, pot da mâna unii cu alții și își pot spune „frate”, indiferent care sunt deosebirile dintre ei.

Noi suntem într-o eră științifică în care totul trebuie dovedit științific. Trăim în epoca științei și așa cum spune Biblia, suntem „mai răi decât mai înțelepți.” Și cu cât încercăm să îl dovedim științific, ne îndepărtăm mai mult de Dumnezeu, pentru că El nu va putea fi dovedit niciodată științific.

Întreaga armură creștină este absolut supranaturală; nu este nimic firesc acolo. Dacă îl poți dovedi pe Dumnezeu științific, nu mai ai nevoie de credință, de aceea, cine vine la Dumnezeu, să creadă că El este. Vedeți? Întreaga armură a creștinului

este credința; totul este prin credință.

Doctorul F.F. Bosworth, unul din primii mei manageri, a scris o carte intitulată „Privind la ceea ce nu se vede.” Este o carte foarte bună și cred că mulți dintre voi ați citit-o. Creștinul privește la ceea ce nu se vede.

Haideți să vedem dacă armura creștinului este supranaturală: dragoste, bucurie, pace, credință, îndelungă răbdare, blândețe, bunătate. Totul este supranatural. Dragoste! Du-te la farmacie și cumpără-mi niște dragoste, pentru că am nevoie. Vedeți, nu este posibil așa ceva. Cumpără-mi pace de un dolar. Nu se poate. Vedeți, totul este supranatural. Întreaga armură a lui Dumnezeu este supranaturală și așa este și biserica Sa. Ea nu este o organizație, ci este Trupul supranatural în care bărbații și femeile sunt născuți prin Duhul Sfânt; este calea Lui simplă.

Dumnezeu nu face lucruri complicate; pe calea Lui nu găsești ceva de felul: „ia rozariul și spune atâtea din astea, sau fă cutare și cutare, sau îți trebuie atâta educație sau teologie.” Prin toate acestea, noi nu facem decât să ne îndepărtăm tot mai mult de Dumnezeu.

Astăzi am devenit atât de științifici încât știm să spunem câte molecule alcătuiesc un atom, câți electroni și așa mai departe, putem diviza acel atom și să facem bombe atomice, dar trecem pe lângă un fir de iarbă pe care nu-l putem explica.

Dumnezeu este în simplitate; El Se manifestă în simplitate, așa că cei înțelepți nu vor înțelege niciodată. De altfel, Isus a spus: *„Te laud, Tată, Doamne al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor.”* (Matei 11.25).

Să nu încercați să vă educați pentru Dumnezeu, pentru că dacă faceți aceasta, vă educați de fapt împotriva lui Dumnezeu. Înțelegeți? Dumnezeu nu poate fi cunoscut prin educație, ci doar prin credință. De aceea, prima lovitură pe care a dat-o diavolul a fost programul educațional, fiindcă din cauza lui, omul a pierdut părtașia cu Dumnezeu. Acesta este adevărul. Dumnezeu trebuie cunoscut prin credință; nu prin cât de mult Îl poți explica, ci prin ceea ce nu poți explica, dar crezi. Este un tablou inversat.

Astăzi totul se bazează pe programe educaționale. Da. Trecem peste lucrurile simple, cum ar fi firul de iarbă, și ne trimitem copiii la școli biblice și la colegii. Eu

nu condamn aceste lucruri și nu susțin ignoranța, ci încerc doar să vă scot în evidență nebunia acestor lucruri, fiindcă și voi știți că ceva este greșit.

Este ca și cu adunările mele. Astfel, de multe ori când îmi stabilesc adunările, constat că cineva își suprapune adunarea peste a mea.

Eu l-am urmărit adesea pe fratele Roberts, pentru că cineva mi-a zis: „Frate Branham, în timpul cât tu te rogi pentru trei oameni, fratele Roberts se roagă pentru cincizeci. Sigur că el culege de două ori mai multe mărturii.” Așa este. Cincizeci. Dar în definitiv, totul se bazează pe credință.

Să zicem că mergi la doctor și îi spui: „Domnule doctor, mi-e rău de la stomac și mă doare capul.” Dacă îți prescrie o rețetă de aspirină sau ceva, fără să îți pună un diagnostic, înseamnă că se scapă de tine. Dar dacă este un medic adevărat, el se va interesa de tine, va căuta să îți diagnosticheze cazul și să găsească ce îți provoacă răul acela.

La fel este cu cei ce vin pe platformă. Când un om este bolnav sau i s-a întâmplat ceva, trebuie să te întorci să găsești cauza, să vezi unde a greșit. De multe ori, ei stau pe platformă, iar Duhul Sfânt spune: „În urmă cu zece ani ai fost în cutare loc și ai făcut cutare lucru.” Poate ați auzit aceasta în adunările mele. Și continuă: „Ai făcut lucrul cutare și trebuie îndreptat.” Și după ce ei promit că vor face aceasta, auziți: „Așa vorbește Domnul!” L-ați văzut dând greș vreodată? (Adunarea spune: „Nu!”). Păi sigur că nu, pentru că El nu poate greși. Deci ați văzut? Mai întâi trebuie să găsești cauza ca să se poată produce vindecarea; trebuie să găsești motivul pentru care s-a întâmplat așa.

Astăzi, noi încercăm să-i educăm pe oameni să se apropie de Dumnezeu în mod științific, dar așa ceva nu se poate, pentru că Dumnezeu nu poate fi cunoscut prin știință, ci prin credință.

Am să vă spun ceva: dacă un om poate să privească un buchet de flori și să-l observe treizeci de minute, va ști mai multe despre Dumnezeu decât dacă ar avea toate diplomele școlii biblice sau ale oricărei alte școli, pentru că Dumnezeu se descoperă în flori. Noi le vedem murind și răsărind din nou în înviere și vedem două sau trei culori pentru aceeași specie de floare. De unde a venit culoarea aceea? Explicați-mi. Cum a ajuns acolo? Cum este posibil ca după ce moare, să revină la loc la fel cum era?

De ce acea sămânță trebuie să moară și să putrezească, și după aceea să revină din nou la viață? Dumnezeu Se descoperă în simplitate; Se ascunde în moarte și apoi Se arată din nou în înviere. Înțelegeți? Tu nu trebuie să știi multe. De fapt, tot ce trebuie să știi este că ai credință. Dacă crezi, o floare îți va dovedi și te va învăța, într-o oră, mai multe despre Dumnezeu decât toate diplomele tale.

Dumnezeu este atât de mare, dar Se poate face atât de simplu! După părerea mea, aceasta Îl face mare: faptul că se poate face atât de simplu.

În felul acesta, El Se ascunde de cei înțelepți și pricepuți. Gândiți-vă. El Se ascunde de cei deștepți și Se descoperă celor smeriți. Biblia spune în Isaia 35, că pe calea Lui nu se va rătăci nici chiar cel fără minte. Este atât de simplă, încât cu cât încercați să vă imaginați sau s-o studiați mai mult, cu atât sunteți mai departe de Dumnezeu. De fiecare dată când faceți aceasta, vă îndepărtați tot mai mult și mai mult. Încetați să-L mai explicați, și credeți numai ce a spus El! Asta-i tot ce aveți de făcut: să credeți, pentru că El Se ascunde de cei înțelepți și Se descoperă celor simpli.

Imediat ce un om obține vreo diplomă, nu mai poți să-i spui nimic pentru că știe mai mult decât toți ceilalți. Bisericilor de astăzi le place să se laude cu păstorul lor, fiindcă a studiat la seminarul cutare sau cutare și are o B.A., o D.D., L.D. sau mai știu eu ce, dar toate acestea nu înseamnă nimic. Iertați-mă pentru că spun aceasta, însă aceste lucruri nu au nimic unul cu altul.

Pe Dumnezeu Îl cunoașteți prin credință și numai prin credință. Acest lucru a fost dovedit atunci când a venit Isus pe pământ și S-a confruntat cu acei farisei deștepți, care aveau diplome înalte și o trăire sfântă. Numai ceva dacă s-ar fi găsit împotriva lor, ar fi fost omorâți cu pietre, fără milă. Dar cu toate acestea, Isus le-a zis: „*Voi aveți de tată pe diavolul; și vreți să împliniți poftele tatălui vostru.*” (Ioan 8.44).

Noi spunem că minciuna, curvia, fumatul, mestecarea tutunului, sunt păcat, dar ele nu sunt păcatul în sine, ci doar atributele necredinței. Singurul păcat care există este necredința: „*Cine nu crede a și fost judecat.*” (Ioan 3.18). Astfel, dacă un om neagă acest Cuvânt al lui Dumnezeu, păcatul este chiar acolo.

Când a fost pe pământ, Isus a spus: „Cine Mă poate învinui de păcat? Cine Mă poate acuza că nu am împlinit tot ce a fost prorocit despre Mine? Când urma să vin, trebuia să fac cutare lucruri. Cine poate dovedi că nu am făcut exact ceea ce

spune Scriptura că voi face? *Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.*" (Ioan 5.31-39 - parafrizare).

Oamenii aceia aveau tot felul de tradiții și rânduieli pe care trebuiau să le respecte: curățirea oalelor, spălatul pe mâini înainte de a mânca și altele, dar Isus le-a pus deoparte pe toate, i-a mustrat și le-a spus că sunt de la diavolul. Vă puteți imagina așa ceva?

Credeți că ar face același lucru și în bisericile de astăzi? Cu siguranță că da, pentru că și noi ne-am adunat în jurul tradițiilor și a altor lucruri de felul acesta, și am intrat în aceeași încurcătură ca ei. Acesta este motivul pentru care nu Îl pot recunoaște pe Dumnezeu, acum, când Se descoperă în simplitate. Este peste gândirea lor, fiindcă au stabilit cum cred ei că trebuie să fie și nu vor să se clinească de acolo și să primească altceva. Aceasta a fost problema din totdeauna.

Dar nu uitați: calea în sus este în jos! Așa este. Cine se smerește, va fi înălțat. Și cum știm care este sus și care este jos? Dacă Pământul este în spațiu, care este sus, Polul Nord sau Polul Sud? Care? Ați văzut?

Voi spuneți: „Luceafărul de seară și Luceafărul de dimineață,” dar de fapt este aceeași stea. Vedeți? Și ea dă aceeași lumină și seara și dimineața, pentru că Pământul se învârte. Până la urmă nu este chiar atât de complicat, fiindcă totul se rezumă la credința simplă: să-L crezi pe Dumnezeu.

Noi trebuie să-L credem pe Dumnezeu pe Cuvânt și să nu încercăm să ne închipuim nu știu ce lucruri, pentru că adevăratul Duh al lui Dumnezeu va întări fiecare Cuvânt al Său cu „Amin.”

Cuvântul a fost scris de Duhul Sfânt, și dacă spui că în tine este Duhul care a scris Cuvântul, cum este posibil să spui că aceste lucruri sunt pentru un alt timp? De ce atunci când spun că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci, încerci să plasezi aceasta într-un alt timp sau într-o altă epocă?

Vedeți? Oamenii sunt la fel. Întotdeauna, ei Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru ce a făcut și așteaptă ceea ce va face, dar ignoră ce face în prezent. Oamenii au făcut așa întotdeauna, și astăzi este la fel. Dar trebuie să ieșiți din aceasta și să lăsați ca gândul care era în Hristos Isus să fie și în voi.

Dumnezeu lucrează cu omul care este smerit. El nu Se folosește niciodată de teologie în lucrarea Sa. Spuneți-mi o singură dată când a făcut-o. El nu o face niciodată, ci lucrează simplu. Omul vrea să-L facă complicat, dar El este mare tocmai prin faptul că lucrează în simplitate și umilință.

Păi, când omul primește un pic de educație sau vreo diplomă, crede că știe atât de multe încât nu-i mai poți spune nimic. Dacă s-ar smeri puțin, până nu ar mai ști nimic, ar fi în ordine, însă noi nu putem fi atât de mari încât să facem aceasta, nu-i așa?

Dumnezeu este atât de mare încât Se poate smeri, dar noi am ajuns prea mari ca să ne putem umili. Aceasta-i diferența. Dumnezeu Se ascunde în simplitate și umilință, dar omul care posedă înțelepciunea lumii, se uită de sus. Nu-i de mirare că Isaia a zis: *„Cine a crezut în ceea ce ni se vestise? Cine a cunoscut brațul Domnului?”* iar Isus a spus: *„Tată, Doamne al cerului și al pământului, Te laud pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor.”* Priviți cum Se descoperă Dumnezeu în smerenie și simplitate! El nu a spus niciodată că trebuie să aveți atâtea diplome de colegiu, ci a zis: *„Acesta este Cuvântul Meu. Să-L credeți, pentru că dacă nu Îl credeți, veți muri!”*

Eva a crezut, dar nu tot. Ea s-a îndoit doar de o frază.

Aș vrea să vă întreb ceva, fraților și surorilor. Credeți că dacă Dumnezeu a îngăduit căderea umanității în starea în care se află acum, din cauză că Eva s-a îndoit doar de o frază din Cuvânt, noi vom fi reabilitați dacă credem doar o parte din Cuvânt? Gândiți-vă.

Dacă Dumnezeu poate vedea copii suferind, războaie și neazuri, foamete și boli, crime și tot felul de lucruri și toate acestea din cauză că o mică frază din Cuvântul Său a fost pusă sub semnul întrebării, credeți că noi vom fi reabilitați dacă ne îndoim de o singură frază din Cuvânt? Dacă toate aceste lucruri i-au costat atât de scump pe oameni, credeți că pe voi vă va lăsa să faceți ce vreți, să mergeți oriunde și să spuneți: *„Nu înțeleg și oricum, nu cred.”*? Nu!

Voi trebuie să credeți totul, indiferent cât de umil pare. Să credeți, oricum! Poate zici: *„Păi, nu înțeleg!”* Nu contează! Să credeți chiar dacă nu înțelegeți, pentru că nu trebuie să înțelegeți, ci să credeți. Credeți oricum, pentru că El este și astăzi același Dumnezeu.

Este ca în cazul unei armate care trebuie să meargă la luptă. Noi avem spioni în Anglia, iar Anglia are spioni aici. Ei sunt peste tot în lume. De ce? Ca să caute secrete militare. Și când află un secret, noi facem același lucru sau ceva care să-l combată pe acela, o contra armă.

Cele mai puternice contra arme sunt cele spirituale.

Fiindcă Dumnezeu a știut ce avea să se întâmple, a făcut cu poporul Său cum face Statele Unite cu armata sa. Noi îi dăm soldatului o cască, fiindcă știm că o va purta și îi dăm o lopată cu care să sape. Rucsacul lui este greu de purtat, dar armata știe că omul trebuie să fie antrenat pentru luptă și că fiecare lucru din acel rucsac îi va fi util când se va afla pe câmpul de luptă.

Aceasta trebuie să facem și noi astăzi, prieteni. Trebuie să luăm întregul Cuvânt al lui Dumnezeu, fiindcă ne va fi de folos; trebuie să folosim fiecare Cuvânt care este scris aici, fiindcă este „Așa vorbește Domnul!” Da, trebuie să folosim întreaga Evanghelie, totul. Astfel, când Dumnezeu Și-a îmbrăcat Biserica Sa, a dotat-o cu ce este mai bun, fiindcă suntem copiii Lui. Și a întărit-o prin Cuvânt, prin propriul Său Cuvânt, de aceea, ne cere doar să credem Cuvântul. Asta-i tot.

Satan a venit cu înțelepciunea lui și a făcut-o pe Eva să lase bariera jos o singură dată. El a admis că Acela era Cuvântul, dar a adăugat: „*Hotărât, că nu veți muri...*” (Geneza 3.4). Vedeți, aceasta a adus ruptura. El a scos-o afară din Cuvânt, doar din pricina unei mici îndoieli.

Exact într-acolo se îndreaptă și biserica de astăzi: aceeași mică îndoială vă trage și pe voi deoparte. Să nu credeți că Dumnezeu vă va cruța fiindcă mergeți la biserică, sau fiindcă aparțineți unei organizații sau unui grup, sau din cauza unei senzații, fiindcă nu va fi așa!

Voi trebuie să credeți Cuvântul Lui și să trăiți cum cere El! Este singura cale. Este planul făcut de Dumnezeu de la început și este valabil pe tot parcursul acestei vieți. Biserica trebuie să stea pe Cuvânt, pentru că este singurul loc în care sunteți în siguranță.

Uitați-vă la Noe. Noi am vorbit despre el azi dimineață. În timpul acela erau oameni foarte deștepți, fiindcă era o epocă intelectuală, iar Dumnezeu a venit jos ca să-i salveze pe cei aleși.

Credeți că Dumnezeu are o Biserică aleasă? (Amin!). Sigur că are. El vine să-i salveze pe ai Săi, în timp ce restul sunt carne pentru tun. Dumnezeu știe câți vor fi salvați, fiindcă numele lor a fost scris încă înainte de întemeierea lumii în Cartea Vieții Mielului. Așa spune Scriptura.

Și ea mai spune că în zilele din urmă, antihristul îi va înșela pe toți aceia ale căror nume nu au fost scrise în Cartea Vieții Mielului înainte de întemeierea lumii. Antihristul va fi foarte asemănător, va fi aproape identic în toate privințele. Dar cu toate acestea, îi va înșela numai pe aceia ale căror nume nu au fost scrise în Cartea Vieții înainte de întemeierea lumii, când a fost junghiat Mielul.

Observați ce a făcut marele „agent” Satan. El a reușit să facă biserica să accepte înțelepciunea lui și a lumii și să se îndepărteze de credința simplă pe care Dumnezeu a cerut s-o aibă în Cuvântul Său. Acesta a fost primul lui program și a revenit tot timpul la el. Oh, dacă ați putea vedea că toate acestea vin de la el! Dacă vă poate scoate din Cuvânt este foarte mulțumit, fiindcă sunteți în mâna lui; dar dacă credeți Cuvântul Domnului, veți trăi.

Pentru Eva nu a fost suficient Cuvântul, așa că a vrut să aibă și ceva înțelepciune lumească, iar astăzi este la fel: trebuie să avem diplomă de Ph.D., L.L.D., etc., dar acestea spun totul despre noi. Frate, acest lucru este contrar Cuvântului, așa că dă-i pace! Pe mine nu mă interesează ce zice papa de la Roma, episcopul de Canterbury sau oricine altcineva, voi trebuie să credeți Cuvântul, pentru că tot ce este contrar Cuvântului Său, este minciună.

Trăiți prin Cuvânt! Dacă Dumnezeu a dat o făgăduință, trebuie s-o țină, pentru că dacă nu-și ține Cuvântul, nu este Dumnezeu.

Într-o zi, El va trebui să judece lumea prin același Etalon. Dacă ar judeca lumea după etalonul unei biserici, așa cum susține biserica catolică, atunci care va fi biserica aceea, fiindcă sunt nouă sute de organizații diferite. Care dintre ele va fi? Bapțiștii spun că El va judeca după etalonul lor; pentecostalii spun că după al lor, iar catolicii spun că după etalonul lor. Dar știți ce cred eu? După nici unul dintre ele.

Cuvântul Lui este Adevărul, de aceea, oricine va adăuga sau va scoate vreun Cuvânt din Carte, i se va scoate partea lui de la Pomul Vieții. Vedeți ce este Cuvântul? De aceea Dumnezeu îl va judeca pe om prin Cuvânt.

În generația lui Noe, care era atât de deșteaptă, Dumnezeu a trimis un mesaj mic și simplu. Dar nu l-a trimis printr-un arhanghel, ci printr-un fermier. Credeți că l-au primit? Nicidecum! De ce? Pentru că era prea simplu. Dacă n-ar fi fost atât de simplu, l-ar fi primit și la fel dacă ar fi venit printr-un om mare. Dar El a trimis un om simplu cu un mesaj scurt: „*Va ploua de sus.*” Însă acest mesaj nu se potrivea cu educația lor științifică, pentru că ei puteau cerceta cerurile cu instrumentele lor și să dovedească lipsa apei.

Totuși, Noe a spus: „Dumnezeu a zis că va cădea ploaie de sus, și chiar dacă nu se găsește nicăieri, El o poate pune acolo pentru că este Creatorul.” Vedeți? Asta-i tot. Indiferent ce zicea cineva, Dumnezeu a spus așa și El era obligat să-Și țină Cuvântul. Mesajul acela mic și simplu a condamnat lumea din vremea aceea și a salvat casa lui Noe. Așa este. Era un mesaj simplu: „Intrați în arcă.” Aceasta era tot ce trebuiau să facă: „Credeți și urcați în arcă!” Și Dumnezeu a salvat lumea cât se poate de simplu, arătându-Și modestia. Ce făcea prin aceasta? Se ascundea de cei înțelepți și pricepuți.

Toți știu că oamenii de dinainte de potop erau mai deștepți și mai avansați în știință decât suntem noi astăzi. De exemplu, noi nu putem face mumiile pe care le-au făcut ei atunci și nu putem conserva un trup omenesc așa cum au făcut ei. Au construit Sfinxul și piramidele, lucruri pe care noi nu le putem face astăzi, pentru că nu avem puterea care să ridice acele pietre mari. Cum au făcut-o ei? Prin faptul că erau mai deștepți decât noi.

Și în acea generație înțeleaptă, Dumnezeu a trimis un mesaj atât de umil, încât oamenii s-au poticnit de la început în el, l-au refuzat și l-au respins. Dar dreptatea lui Dumnezeu cerea judecată din cauză că au respins Mesajul Lui, așa că El a condamnat lumea și a înecat-o printr-un potop, salvându-l pe neprihănitul Noe care a crezut mesajul simplu pe care l-a folosit Dumnezeu. Ce era aceasta? Dumnezeu ascuns în simplitate. O, da!

Într-un alt timp, când sosise vremea eliberării, Dumnezeu a trimis un bărbat simplu, dintr-o familie simplă. Moise nu se trăgea dintr-o familie renumită, ci din una simplă, din casa lui Levi.

Dumnezeu l-a lăsat să primească cea mai înaltă educație din țară și să aibă toată înțelepciunea egipteană. Din câte spune istoria, Moise era un general iscusit și cunoștea tot ce era înăuntru și în afară. Dumnezeu a îngăduit să fie educat în felul

acesta, pentru a dovedi că așa nu poți fi niciodată pe placul Lui. Astfel, după ce a fost educat la cel mai înalt nivel, timp de patruzeci de ani, a fost nevoie de încă patruzeci de ani ca să scoată afară din el tot ce învățase. Așa este. Și pentru aceasta, a fost dus în spatele deșertului ca să scape de toată educația pe care o avea.

Problema noastră, a celor de astăzi, este că ne străduim să ne încărcăm pentru venirea Lui, când ar trebui să ne golim, pentru că trebuie să fie loc liber, trebuie să fie o foame după Dumnezeu. Noi încercăm să-i convingem pe oameni și tragem de ei, dar nu trebuie să facem aceasta. Dacă un om este flămând după Dumnezeu, înseamnă că are loc liber pentru El, dar noi nu putem să-L sufocăm pe Dumnezeu înghesuindu-L într-un loc plin cu altceva.

Dacă un om acceptă ismuri, emoții și manifestări ciudate, cu siguranță nu poate fi ajutat până când nu-L dorește pe Dumnezeu, ceea ce înseamnă că programele noastre nu sunt bune. Luați Cuvântul lui Dumnezeu și nu vă mulțumiți doar să mergeți la biserică, să va strângeți mâinile, să țineți ritualuri, forme, rozarii și alte nonsensuri.

Este nevoie de o naștere, iar Dumnezeu spune: *„Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi săturați!”* (Matei 5.6).

Deci aveți un loc gol. Ce-l face pe om să flămânzească? Ce-i face pe oameni să meargă acolo și să se poarte în felul acela? Ce le face pe femei să iasă pe stradă cu acea îmbrăcăminte imorală? Ce încearcă să facă prin aceasta? Să-și satisfacă foamea. Dar problema este că ei încearcă să înlocuiască foamea sfântă pe care Dumnezeu a lăsat-o ca să flămânzească după El și o satisfac cu lucrurile lumii. Voi nu aveți dreptul să faceți aceasta!

Cu ce drept aduc oamenii în biserică jocuri bingo, dansuri, reuniuni sociale ca să adune bani să-l plătească pe păstor și tot felul de distracții firești? Și după ce ați alungat foamea sfântă din voi, pretindeți că sunteți religioși. Ar trebui să aveți o cameră de sus în care să vă rugați pentru botezul cu Duhul Sfânt, ca să umple acea adunare de oameni. Dar lucrul acesta este prea umil, nu întrunește cerințele voastre. Educația voastră este mult deasupra acestui lucru, sunteți prea deștepți. Voi vreți să-i educați pe oameni în aceste lucruri și nu vă trebuie un păstor care să-L cunoască pe Duhul Sfânt. L-ați alunga imediat de la amvon, mai ales dacă nu poate arăta o diplomă ca să vedeți ce școală a terminat. Credeți că Moise ar fi

putut arăta așa ceva? Credeți că vreunul dintre profeți ar fi putut arăta? Dar Isus putea arăta?

Ei spuneau: „Ce școală are? De unde vine? De unde are educație?” Noi nu avem nici o dovadă sau mărturie că El ar fi mers măcar o zi la școală.

Dar profetul Ioan care a venit din pustie? Tatăl lui a fost un preot educat, dar despre Ioan nu este nici o mărturie că ar fi mers vreodată la școală. El a plecat în pustie la vârsta de nouă ani. De ce? Pentru că avea o slujbă importantă de împlinit. De ce n-a călcat pe urmele tatălui său, așa cum se obișnuia? A preferat să meargă în pustie și să aștepte acolo până când Domnul i-a zis: *„Acela peste care vei vedea Duhul coborându-Se și oprindu-Se este Cel ce botează cu Duhul Sfânt.”* (Ioan 1.33). Slujba lui era prea importantă ca să primească o educație omenească. Cu siguranță. El trebuia să aibă puterea lui Dumnezeu.

Dacă ai educație plus puterea lui Dumnezeu, este minunat, dar nu pune educația înaintea puterii lui Dumnezeu.

Noi am văzut că Moise a fost educat timp de patruzeci de ani și a știut de la mama lui că urma să elibereze poporul Israel. Când a omorât acel egiptean, s-a gândit că frații lui vor înțelege, dar nu a fost așa. Toate încercările lui au eșuat și nu a fost așa cum s-a gândit el, dar după numai cinci minute petrecute în prezența aceluia rug aprins, Dumnezeu a pus în el mai mult decât au reușit să facă toate seminariile la un loc, timp de patruzeci de ani.

Dacă Moise ar fi spus: „Stai puțin! Am o educație înaltă, așa că voi aduna câteva frunze din tufișul acesta și le voi duce să le examinez în laborator, ca să văd ce componente chimice conțin de nu le mistuie focul!” Dacă ar fi gândit așa, nu ar fi aflat secretul, dar el și-a dat jos încălțăminte, a îngenunchat și a început să vorbească cu El, iar El i-a răspuns. Vedeți, așa se procedează.

Nu încercați să vă educați în ceva, ci puneți-vă în rânduială înaintea lui Iahveh Dumnezeu, vorbiți cu El și El vă va răspunde. Atât este de smerit. *„Cereți, și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți, și vi se va deschide.”* (Matei 14.13). Este atât de simplu.

Eu știu că întotdeauna când te întâlnești cu adevărat cu Dumnezeu, te porți ciudat. Uitați-vă la Moise. După ce a fugit din Egipt, s-a căsătorit cu Sefora și a avut un fiu, pe Gherșom. Aproape că a uitat de robia poporului său, dar chiar a doua zi după ce

i s-a arătat Dumnezeu în rugul aprins, a pornit la drum împreună cu Sefora și micuțul lui călare pe un măgar. El pășea înaintea cu un toiag în mână și cu capul pleșuv lucind în soare și zicea: „Slavă lui Dumnezeu!”

Oamenii îi întrebau: „Unde te duci, Moise?”

„Mergem să cucerim Egiptul!” Vă dați seama? Egiptul era invadat de un singur om

Întâlnirea cu El te face să te porți ciudat, dar cât timp știi încotro te duci, este în ordine.

„De unde știi că îl vei cuceri?”

„Așa a spus Dumnezeu!” Asta-i tot. Așa a spus Dumnezeu.

„Dar ai optzeci de ani! Dacă ai vrut să cucerești Egiptul, trebuia s-o faci când aveai patruzeci de ani.”

„Dumnezeu mi-a spus: „Du-te, pentru că acum este timpul!”

Un om mergea să invadeze Egiptul. Dumnezeu te face să te porți ciudat, chiar dacă arăți ca o persoană care nu știe ce face. Cât timp Dumnezeu face aceasta, este în ordine, pentru că El Se descoperă în simplitate și în putere. Amin. El Se ascunde și apoi Se descoperă. Eu vreau să vedeți cât de simplu puteți să-L aveți, nu cât de deștepți puteți fi.

Dumnezeu Se face cunoscut în simplitate, nu în istețime și deșteptăciune. Așa lucrează diavolul. Unde au ajuns fiii lui Cain cu educația lor? Ce s-a întâmplat cu copiii diavolului? Toți au devenit educați, deștepți, oameni de știință, dar uitați-vă la copiii lui Set: țărani umili, crescători de oi și așa mai departe. Și ce s-a întâmplat la sfârșitul lumii de dinainte de potop? Toți urmașii lui Cain au pierit, cu toate că și ei erau religioși. Cu siguranță. Dar vedeți, Dumnezeu l-a luat pe Noe și pe cei umili și simpli și i-a scăpat, în timp ce copiii lui Cain au fost prăpădiți.

La fel este și astăzi: inteligenți și isteți. Vedeți? Așa a înșelat-o Satan pe Eva în grădina Eden și așa au făcut și copiii lui tot timpul.

Priviți ce organizație mare avea Moab sus pe înălțime. Ce loc! Ei se închinau aceluiași Dumnezeu ca Israelul și s-au dus să-l aducă pe marele episcop Balaam. El

a venit, a ridicat șapte altare și a adus șapte jertfe, ca Israelul. Vedeți? Același altar și aceleași jertfe, ca Israel, apoi au încercat să-l blesteme pe fratele lor pribeag și n-au vrut să-l lase să treacă prin țara lor. Nu voiau ca trezirea din mijlocul acelor holly-rollers să ajungă și printre oamenii lor. Și ce s-a întâmplat?

Dumnezeu i-a dus oricum mai departe, pentru că le-a făgăduit că vor ajunge în țara făgăduită, așa că nu era nimic să-i poată opri. Dumnezeu Se ocupa de ei și Se ascundea în simplitate, așa cum face întotdeauna, dar omul nu reușește să vadă aceasta.

Moise era un slujitor predat lui Hristos. După ce a plecat din prezența rugului de foc, el a știu despre Dumnezeu mai mult decât a știut în toți cei patruzeci de ani de studii în Egipt. Noi știm aceasta.

În zilele lui Ahab, lumea a ajuns într-un punct de criză, iar politica a jucat un asemenea rol încât l-a adus pe Ahab în scenă. El nu era un om rău, însă era un căldicel, un israelit decăzut care o lăsa pe nevasta lui să conducă. Vedeți, ea era gâtul care sucea capul.

Același lucru se întâmplă acum în Statele Unite. Eu nu vreau să spun că președintele nostru este un om rău; poate fi chiar un om bun, dar în spatele lui este același sistem vechi.

Poate vă gândiți că nu știu ce vorbesc, dar urmăriți și veți vedea, pentru că într-o zi vă veți aminti ce v-am spus. Da, domnilor. Eu îmbătrânesc și nu mai am multe zile de trăit pe acest pământ, și dacă Isus mai zăbovește, voi pleca în curând. Dar ceea ce v-am spus este înregistrat, iar într-o zi veți vedea că v-am spus numai adevărul. Noi trăim într-o umbră. Timpul a ajuns la sfârșit; nu mai este nici o șansă. Națiunea aceasta este terminată, totul este terminat. Așa este. Tot ce v-a mai rămas este să ieșiți afară din mijlocul acestui neam păcătos, pentru că este terminat. Așa este.

În zilele când Izabela a intrat în viața lui Ahab, toate femeile se purtau la fel ca ea și făceau ce făcea ea. Aceasta s-a întâmplat pentru că Ahab a permis, iar predicatorii au devenit lumești. În același timp, Dumnezeu a ridicat un bărbat puternic. Noi nu știm de unde a venit, cine au fost mama și tatăl lui, sau dacă a fost la vreo școală. A fost un om al pustiului, venit de nicăieri, dar s-a dus în slavă. A venit în scenă într-un mod ciudat și a ieșit din scenă la fel de ciudat. Dar acest bărbat simplu, a venit și a scuturat întreaga generație a aceluși timp.

Ce credeți că au gândit teologii din timpul acela despre el? Credeți că l-au acceptat? Nicidecum, ci ziceau: „Este un bărbat scrântit!” în timp ce Izabela spunea: „Îl urăsc!” Toți îl urau și nu l-au crezut, dar el avea Cuvântul Domnului pentru salvarea poporului.

Ilie a fost un om atât de simplu și a slujit atât de bine scopului lui Dumnezeu, încât Duhul simplu care a fost în el, a fost folosit de Dumnezeu încă în trei bărbați, cu făgăduința că Îl va folosi din nou în zilele din urmă. După plecarea lui Ilie, El l-a folosit în Elisei, apoi în Ioan Botezătorul, iar în Maleahi 4, a făgăduit că va restitui credința în Evanghelia adevărată pe care au avut-o părinții de la Rusalii. El a făgăduit aceasta și o va face. Așa este. Acel Duh simplu și smerit, nu deștept și inteligent.

Ilie nu a fost la școală și nu era o personalitate cunoscută. Nimeni nu știe de unde a venit, dar a fost un bărbat cât se poate de simplu și l-a crezut pe Dumnezeu pe deplin. Aceștia sunt oamenii cu care lucrează Dumnezeu și în care Se ascunde. Vedeți? Dumnezeu S-a ascuns în Ilie.

Vă puteți imagina un bărbat obișnuit ca Moise făcând acele lucruri?

Cum de a ales Dumnezeu un sălbatic cu păr pe tot corpul și îmbrăcat cu o bucată de piele de animal, și nu s-a oprit la unul din acei preoți cu robe lungi și studii teologice? Vedeți? El a trecut pe lângă toți acei oameni șlefuiți, pentru că întotdeauna a procedat așa. Arătați-mi o singură dată când nu a procedat așa. El a trecut pe lângă toate acestea și a venit jos atât de simplu, pentru că Se descoperă și lucrează în simplitate; simplu de tot ca să poată înțelege oricine. Aceasta Îl face atât de mare. El a devenit simplu, smerindu-Se.

Deși lumea era plină de oameni educați, El nu s-a oprit la niciunul dintre ei, ci a luat întotdeauna un om simplu. Dar vedeți voi, Duhul care a venit era prea simplu pentru educația lor, fiindcă aveau deja un concept cu privire la felul cum trebuia să fie și cum avea să vină. Erau atât de șlefuiți încât nu au văzut simplitatea Lui și au trecut pe alături, batjocorindu-l. Aceasta îmi aduce aminte de o zicală veche care spune că „proștii calcă cu bocanci cu ținte, acolo unde îngerii se tem să pășească desculți.”

Isus a spus că dacă un om vede lucrarea lui Dumnezeu desfășurându-se și știe că este lucrarea Lui, dar cu toate acestea o numește de la diavolul, face o hulă de neiertat: *„Oricine va vorbi împotriva Fiului omului va fi iertat; dar oricine va vorbi*

Împotriva Duhului Sfânt nu va fi iertat nici în veacul acesta, nici în cel viitor." (Matei 12.32). Vedeți, noi umblăm cu bocanci cu ținte acolo unde îngerii se tem să pășească desculți.

Noi suntem prea deștepți, prea șlefuiți și lustruiți. Aceasta a devenit America noastră. Suntem prea deștepți. Ne educăm departe de Dumnezeu, iar școlile noastre produc predicatori, la fel ca incubatoarele de pui.

Întotdeauna mi-a fost milă de puii de incubator, fiindcă sunt clociți sub o lumină artificială. Ei ciripesc după mama lor, fiindcă aceasta este natura lor, dar nu au nici o mamă pentru că au fost scoși în incubator.

Așa este și această grămadă de predicatori cu diplomă: ei sunt ca acești pui de incubator care ciripesc și nu se știe despre ce vorbesc. Așa este. Ei au o formă de evlavie dar tăgăduiesc că Duhul Sfânt este și astăzi Același Duh Sfânt care S-a revărsat la Cincizecime și spun că acest lucru a fost numai pentru apostoli. Dar Isus a zis: *„Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.”* Și: *„Aceste semne îi vor urma pe cei ce vor crede...”* Sigur că da. Eu am să vă arăt unde a dat El putere bisericii, iar voi să-mi arătați unde scrie că a luat-o înapoi. Vedeți? Nu scrie nicăieri așa ceva. Sigur că nu.

Problema este că noi suntem atât de educați, încât ne-am îndepărtat de aceste lucruri, așa că avem terminologii și alte lucruri de felul acesta: *„Astăzi avem doctori eminenti, așa că de ce am mai avea nevoie de vindecarea divină?”*

Priviți însă ce a spus acel doctor cumsecade, care s-a încrezut în Dumnezeu când a ajuns la capătul drumului. Ascultați: **„Știința este bună cât timp te urci în copac, dar când ajungi acolo sus și nu ai unde să te mai urci, dă-te jos și urcă-te în Pomul credinței, care nu are sfârșit, pentru că toate lucrurile sunt posibile pentru cei ce cred.” Da, da.**

Știința este în ordine și cele cinci simțuri sunt bune cât timp sunt în acord cu Cuvântul, dar dacă contrazic Cuvântul, depărtați-vă de ele. Când simțurile mele sunt contrare Cuvântului, eu nu mă mai încred în ele.

Odată, cineva mi-a zis: *„Pe mine nu mă interesează câți oameni mărturisesc că au fost vindecați, pentru că tot nu cred.”*

„Sigur că nu crezi,” i-am răspuns eu, *„pentru că ești un necredincios, și pentru că*

aceste lucruri sunt doar pentru credincioși, nu pentru necredincioși.” Exact. Acest lucru nu a fost dat pentru necredincioși, ci pentru cei ce cred.

Isus a venit chiar în mijlocul necredinței, dar aceasta nu l-a putut opri, ci a predicat la fel și Dumnezeu a făcut minuni chiar în mijlocul acelei lumi educate.

Noi trăim într-o lume și mai educată: analizăm atomul, fabricăm bombe, zburăm pe Lună și în jurul pământului, ceea ce este în ordine, dar în mijlocul tuturor acestor lucruri, există un popor care crede că botezul cu Duhul Sfânt este la fel ca întotdeauna. Ei nu îl pot explica, dar știu că Îl au și asta-i tot. De fapt, nici nu este nevoie să-L explice cât timp Îl au. Amin.

„Amin” înseamnă „Așa să fie.” Eu nu spun „Amin,” doar așa, ci pentru că îmi place Cuvântul și știu că acesta este Adevărul. Așa să fie!

Dumnezeu Se face atât de simplu încât trece pe deasupra acestor... Acești înțelepți sunt atât de deștepți încât nu le poți spune nimic. Pământul nu se învâрте și soarele nu răsare fără știrea lor, dar Dumnezeu trece pe lângă ei și-i lasă să stea acolo. El a făcut așa întotdeauna. Da, domnilor.

El a vestit încă din grădina Eden că va veni Mesia: „Sămânța femeii *îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul.*” (Geneza 3.15). Oh, Doamne! Și profeții au văzut totul mai dinainte, așa că au profetit exact unde se va naște, ce va face și care va fi semnul mesianic. Scriptura a aliniat totul, dar cu toate acestea, teologii au urmat propria lor concepție și astfel au trecut pe lângă, pentru că El nu a venit contrar Cuvântului Său, ci conform Lui. De ce nu l-au primit? Pentru că nu a venit așa cum s-au gândit ei că ar trebui să vină. Exact din același motiv nu l-au recunoscut pe Noe; de aceea nu l-au recunoscut pe Moise și pe toți cei care au venit de-a lungul epocilor.

Ei n-au văzut simplitatea lui Dumnezeu de a face lucrurile. Vedeți, El este atât de mare, încât Se ascunde în simplitate și trece pe deasupra celor înțelepți și pricepuți. Așa procedează Dumnezeu. El poate fi atât de simplu încât trece la mare depărtare de cineva și nu poate fi găsit unde este. Amin.

Îmi place aceasta. Mă bucur că așa a găsit El de cuviință să procedeze și că eu pot să accept aceasta, fiindcă dacă ar fi fost vorba de ceva școlarizare, nu aș fi știut ce să fac cu ea. Dar El a făcut aceasta atât de simplu, încât oamenii pot să mă înțeleagă și să creadă, lucru pentru care Îi sunt recunoscător.

Despre Mesia S-a spus cum va veni, unde se va naște, ce va face, care va fi slujba Lui și în ce timp va veni, dar când a venit, predicatorii și clericii din acel timp aveau atât de multe tradiții și concepții cu privire la felul în care trebuia să vină, încât nu L-au recunoscut. Fariseii spuneau: „Dacă va veni, El va fi un fariseu!” Saducheii spuneau: „Nu se poate! El nu va merge la adunătura aceea de așa ziși neprihăniți, ci va fi un saducheu.” Dar când a venit, El nu a fost nici una, nici cealaltă, pentru că Dumnezeu nu avea nevoie de înțelepciunea lor ca să știe cum să Își trimită Fiul, și El L-a trimis exact în felul în care spusese că o va face, dar cum puteau să accepte acei farisei lustruiți, acei neprihăniți fățarnici, că Mesia a venit într-un grajd de vite, pe o grămadă de bălegar? Totuși marele IaHVeH stătea acolo plângând ca un bebeluș. Cum puteau să accepte ei că cumplitul IaHVeH care tuna din ceruri și stătea pe Muntele Sinai, în mijlocul focului, Cel care a despicat Marea Roșie, plângea într-un grajd? Oh, nu! Teologia lor nu putea înghiți așa ceva! Acela nu putea fi Mesia lor!

Ei credeau că atunci când Dumnezeu Îl va trimite pe Mesia, se vor deschide coridoarele cerului și zeci de milioane de îngerii Îl vor saluta în timp ce va coborî pe pământ. Credeau că El va veni direct în Templul ridicat de Solomon, îi va primi pe toți și va fi Reprezentantul lor, așa că va merge la marele preot ales de ei și îi va spune: „Am venit. Eu sunt Mesia, nu Mă recunoști? Vedeți coridoarele deschise în ceruri? De acolo am venit!”

Dar când a venit, El a fost născut într-un staul, de o mamă care, din câte se părea, avea un trecut dubios și a fost învelit într-o cârpă luată de pe spatele unui bou. Dumnezeul care a creat cerurile și pământul și a făcut tot ce există, stătea acolo în Hristos Isus și plângea într-o iesle plină cu paie pe care tot El le crease. Creatorul cerului și pământului S-a făcut Cel mai umil; Cel Preaînalt S-a smerit și a devenit cel mai umil Om. Smerenia aceasta L-a făcut ceea ce era, pentru că omul nu putea face așa ceva.

Dacă iei un om și-l ridici numai puțin în organizație, păi frate, este atât de important că nu-l mai atingi cu nimic! Nu-i mai ajungi cu nimic la nas.

Dar Dumnezeu Se poate smeri pentru că este atât de mare; este dincolo de ceea ce numim noi „mare.” Da, El este atât de mare încât Se poate face umil. „*Te laud, Tată, Doamne al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți.*” După cum am spus deja, noi putem diviza atomul, dar nu putem explica viața dintr-un fir de iarbă. Ați văzut? Trecem chiar pe lângă ceea ce

Îl mărturisește pe Dumnezeu.

La fel este și astăzi. Da, domnilor! Noi trecem peste ceea ce este Dumnezeu în formă de literă și acceptăm niște crezuri și dogme omenești. Predicatorii își vând dreptul de întâi născut pentru o farfurie cu supă, pentru popularitate, pentru o biserică în care sunteți lăsați să umblați cu părul încrețit și cu șort, și sunteți trimiși la cocktailuri și petreceri, apoi spuneți că vă numiți creștini. Să vă fie rușine! Da.

Nu vă cert, ci vă spun aceasta cu respect și cu dragoste. Așa este. Stați departe de asemenea lucruri! Întoarceți-vă la Dumnezeu și la Biblia Lui! Întoarceți-vă la adevărul Evangheliei! De ce lăsați organizația să vă îndepărteze de lucrurile lui Dumnezeu? Nu îngăduiți așa ceva, ci întoarceți-vă la calea Lui smerită! Cădeți în genunchi și spuneți: „Doamne Dumnezeule, nu știu cum îmi vei da aceasta, dar am venit s-o primesc,” și veți vedea ce se va întâmpla. Fiți sinceri!

Nu trebuie să vă îngrijorați sau să vă frământați. Biblia spune că *„Pe când rostea Petru cuvintele acestea, S-a coborât Duhul Sfânt peste toți cei ce ascultau Cuvântul.”* (Fapte 10.44). Da. Necazul este că noi nu-L vrem îndeajuns și nu vrem să ne smerim. Așa este.

Odată am predicat într-o adunare, și la un moment dat o femeie a fost cuprinsă de o mare bucurie și a început să strige. În adunarea aceea era și un tânăr care juca în echipa de baseball a orașului, iar când s-a terminat adunarea, a venit la mine și mi-a zis:

„Billy, să știi că m-am bucurat de mesajul pe care l-ai adus, până când a început să strige femeia aceea și să se poarte atât de ciudat încât m-au trecut fiorii.”

„Și nu crezi în așa ceva?” l-am întrebat eu.

„Nu!” a răspuns el, „Cine a mai auzit de așa ceva?” El făcea parte dintr-o anumită organizație din care am ieșit eu.

„Mesajul tău, ceea ce ai vorbit, a fost în ordine, dar cine te-a mai putut auzi?”

„Atunci nu mai era vorba de auzit, fiindcă a venit Duhul Sfânt și a preluat conducerea.”

Vedeți? Apoi am zis: „Când vine Duhul Sfânt, este vremea ca eu să tac; și El merge printre oameni.”

„Ha, ha, ha! Billy tu ești un fanatic! Asta-i tot.”

„Poate că sunt, dar dacă este așa, sunt cel mai fericit fanatic pe care l-ai văzut.”
Apoi l-am întrebat: „Dar ce s-a întâmplat ieri seară pe stadion?”

„O, Billy, trebuia să fi văzut! Îl știi pe Charles Nolan? Am avut trei oameni de bază!”
și a început să-mi povestească foarte entuziasmat.

„Sunteți o grămadă de gălăgioși! N-am auzit în viața mea așa gălăgie mare. Dacă
aș fi fost acolo, aș fi privit și nu aș fi spus nimic.”

„Păi sigur că nu ai fi spus nimic, fiindcă pe tine nu te interesează baseball-ul.”

„Este adevărat că nu mă interesează, fiindcă dacă m-ar interesa, m-aș comporta
ca voi. La fel este și cu tine: dacă ai fi interesat de Dumnezeu, de venirea
Domnului Isus și de puterea Lui, te-ai fi comportat la fel când a intrat Duhul Sfânt
în clădire.”

Depinde ce fel de duh este în tine și cu ce te hrănești, fiindcă viața ta se hrănește
cu ceva. Și i-am mai zis: „Nu fi un hoitar care se hrănește cu stârvurile aduse de
alții, ci hrănește-te cu lucrurile cerești, cu Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că Isus a
spus că *„Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura
lui Dumnezeu.”*

Ei nu-și puteau imagina că ar fi posibil ca El, care este atât de mare, să Se nască
într-un grajd. Nu puteau înțelege cum este posibil ca o Persoană atât de mare, să
fie atât de simplă și smerită.

La fel este și astăzi. Oamenii cred că aceasta este o religie, o religie creștină și că
trebuie să aibă biserici mari, clădiri mari, orgă de un milion de dolari, scaune
frumoase din pluș, etc.

Ați fost vreodată în Irlanda? Voi, care sunteți catolici, ați citit despre sfântul
Patrick? El era cam ca mine și nu a permis nici un crucifix acolo. A protestat cu
toată puterea împotriva bisericii catolice și nu i-a lăsat nici pe oameni să stea jos.
Avea o cămăruță mică în care stătea și predica, învățându-i pe oameni despre
botezul cu Duhul Sfânt.

Dar și ceilalți reformatori din acele zile, învățau despre botezul cu Duhul Sfânt:
sfântul Martin, Irineu și toți ceilalți au învățat aceasta. Ei nu-i lăsau pe oameni să

stea confortabil în pluș și în celelalte lucruri pe care le avem astăzi și despre care spunem că dovedesc că avem o biserică prosperă.

În California se spune că un om nu este duhovnicesc până nu deține trei Cadillacuri, dar părerea mea este că atunci se îndepărtează de Dumnezeu. Așa este. Cu siguranță, biserica pentecostală de astăzi se comportă total diferit față de biserica de la Cincizecime.

Odată am vorbit cu Oamenii de afaceri creștini și vă spun sincer că mă mir că m-au mai primit să vorbesc, fiindcă le-am spus ce mi-a vorbit Domnul. Poate fiindcă mă iubesc. Desigur, nu le-am vorbit așa ca să par mai deștept, pentru că dacă ar fi așa, ar trebui să merg jos la altar, ci am făcut-o pentru că îi iubesc și îi respect.

Astfel, în timp ce le vorbeam de Cadillacuri și de micile lor afaceri, am zis: „Nu aceasta vor oamenii. Vorbiți-le despre umilința lui Hristos. Sunteți atât de diferiți de biserica timpurie de la Rusalii! Ei vindeau tot ce aveau, apoi mergeau și propovăduiau Evanghelia, dar voi spuneți că cu cât aveți mai mult sunteți mai aproape de El.” Nu contează cât aveți, ci de cât de mult vă puteți scăpa.

Mă gândesc la bărbatul de aseară, care a spus același lucru. Era un frate din Chicago care s-a ridicat și a zis:

„Frate Branham, aș vrea să fac o precizare.”

„Fă-o,” am spus eu. Atunci el a continuat:

„Aici a greșit biserica.”

„A greșit Duhul Sfânt? Nu cred aceasta,” am zis eu.

„Aici s-a greșit, fiindcă atunci când a venit prigoana, nu au mai avut o casă unde să meargă.”

„Dimpotrivă! Eu cred că exact aceasta a fost voia lui Dumnezeu, pentru că atunci când a venit prigoana, ei s-au dus și au vestit Evanghelia pretutindeni, tocmai fiindcă nu aveau unde să meargă.” Tu nu-L poți contrazice pe Dumnezeu. Nu, domnule! El a vândut totul de sub ei, astfel încât să nu mai aibă unde să stea, așa că au mers pretutindeni și au propovăduit Evanghelia. Era singurul mod prin care Dumnezeu i-a putut determina să facă aceasta. Dar astăzi, ne place să stăm liniștiți și confortabil, și dacă păstorul ne spune ceva ce nu ne convine, plecăm la

„Adunarea lui Dumnezeu.” Dacă și acolo este ceva ce nu ne place, ne ducem la prezbiterieni sau în altă parte unde putem face ce vrem. Aceștia suntem noi și mai zicem că suntem creștini...

Mulți dintre voi vă alegeți păstorul prin vot, iar când faceți aceasta, vreți să fie cel mai educat și mai stilat, astfel încât să-i puteți spune vecinului: „Păstorul nostru are diplomă de doctorat în divinitate.” Oh, Doamne! Dar prin aceasta vă îndepărtați tot mai mult de Dumnezeu.

Dumnezeu Se descoperă în simplitate. Oh, aceasta a fost prea mult pentru clasa de oameni educați din acele zile! Dumnezeu ascuns în simplitate într-un bebeluș.

Priviți! În urmă cu o mie nouă sute de ani, într-o după-amiază ca aceasta, acei mari preoți L-au răstignit pe Domnul Vieții, deși L-au văzut făcând acele minuni mari, pentru că a condamnat organizațiile lor, i-a numit draci și le-a poruncit să se pocăiască.

La rândul său, Ioan le-a spus: „...să nu credeți că puteți zice în voi înșivă: „Avem ca tată pe Avraam!” Căci vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fii lui Avraam.” Vedeți? „Să nu credeți că dacă v-ați născut evrei sunteți copiii lui Dumnezeu!” și i-a numit șerpi și în tot felul.

Când Isus era pe cruce, ei l-au zis: „Dacă ești Tu Fiul lui Dumnezeu, coboară-Te de pe cruce și Te vom crede!” (Matei 27.40). Ați văzut? Același lucru. Când L-au văzut făcând acele minuni, n-au putut să le nege, dar când L-au văzut stând atârnat pe cruce, L-au batjocorit deși era chiar Dumnezeuul creației!

Eu știu că tendința lumii de astăzi este să-L facă altcineva, dar El nu este altcineva, ci Dumnezeu însuși. Așa este. Oamenii de astăzi au tendința să spună că El a fost un mare Învățător și un mare Profet, ceea ce este adevărat, dar adevărul este că a fost mai mult decât atât: a fost chiar Dumnezeu.

„Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine.” (2Corinteni 5.19). Isus a mai spus: „Nu Eu fac aceste lucrări, ci Tatăl Meu care locuiește în Mine. Este Tatăl în Mine.” El era Dumnezeu manifestat în trup.

O femeie de la „Știința creștină...” iertați-mă, nu trebuia să spun numele acele organizații. Deci acea femeie, mi-a zis:

„Domnule Branham, mi-a plăcut cum ai vorbit, dar Îl lauzi prea mult pe Isus.”

„Îți mulțumesc pentru remarcă, dar dacă acesta este singurul lucru greșit, înseamnă că am Raiul asigurat. Adevărul este că aș vrea să am un milion de limbi cu care să-L laud.”

„Dar tu faci din El ceva ce nu este,” a continuat ea.

„El este totul pentru mine.”

„Bine, dar Îl faci Dumnezeu!”

„Păi, El este Dumnezeu! Dacă nu a fost Dumnezeu, înseamnă că a fost cel mai mare înșelător pe care l-a avut lumea vreodată. Dar El a fost chiar Dumnezeu însuși.” Sângele Lui a fost sângele lui Dumnezeu, ceea ce înseamnă că noi suntem salvați prin sângele lui Dumnezeu, pentru că El nu a fost nici evreu, nici dintre neamuri.

Partea masculină produce hemoglobina, doctorii știu aceasta. De exemplu, o găină poate cloci un ou, dar dacă acel ou nu a fost înșămânțat de cocoș, nu va ieși niciodată un pui din el pentru că nu este fertil. Așa este. Celula de sânge vine de la sexul masculin, iar în cazul Lui, partea masculină a fost laHVeH Dumnezeu. Astfel, El a creat o celulă de sânge în pântecul Mariei. Voi, catolicii, o numiți „mama lui Dumnezeu,” dar cum poate fi ea mama lui Dumnezeu, când Dumnezeu este infinit și veșnic? Ea nu este mama lui Dumnezeu, ci a fost doar incubatorul folosit de Dumnezeu ca să-L aducă pe Fiul Său aici. Sigur că da.

Poate ziceți: „Ea a produs oul!” Nu, domnilor! Ca să coboare acel ou (ovul), ea trebuia să aibă o senzație, dar nu a fost așa. El a fost creat în totalitate, Dumnezeul creației a creat acel trup omenesc. Exact așa este. Și femeia aceea a continuat:

„Pot să-ți dovedesc cu Biblia ta că El nu a fost nimic mai mult decât un Om.”

„De acord, fă-o!” am zis eu.

„În Ioan 11, scrie că atunci când S-a dus să-l învie pe Lazăr, Isus a plâns. Aceasta dovedește că El era un muritor, pentru că altfel nu ar fi putut plânge.”

„Acest argument este mai slab decât o supă făcută dintr-un pui mort de foame. Prin aceasta nu mi-ai dovedit nimic.” Și am continuat: „Când S-a dus la acel mormânt, a plâns într-adevăr; era un Om care plângea, dar când din acel trup firav au ieșit cuvintele: „*Lazăre, ieși afară!*” bărbatul acela care era mort de patru zile,

s-a ridicat în picioare și a trăit. Când a făcut aceasta, a fost mai mult decât un om care a chemat un mort la viață, a fost Dumnezeu în Fiul Său.” Acesta este adevărul.

Este adevărat că în seara aceea când a coborât de pe munte, era flămând și căuta ceva de mâncare, și pentru că nu a găsit nimic în acel pom, l-a blestemat. Acela era un Om flămând. Dar când a luat cinci pâini și doi pești și a hrănit cu ele cinci mii de oameni, acela era Creatorul însuși, Dumnezeu în Fiul Său.

În noaptea când a stat în corabie și mii de draci s-au ridicat împotriva Lui jurând că Îl vor omorî, era un Om obosit care dormea. Dar când a pus piciorul pe marginea corăbiei, a privit în sus și a strigat: „Taci! Fără gură!”, iar vânturile și valurile l-au ascultat, era mai mult decât un om; era Dumnezeu care vorbea prin El. Da, era Dumnezeul Om. Dar ei nu au putut să vadă aceasta.

Când era pe cruce, chiar și acel tâlhar l-a batjocorit și a zis: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, mântuiește-Te pe Tine însuși! Dă-te jos de pe cruce și arată-ne că ești Mesia!”

Aceasta ar fi însemnat să arate autoritate, dar Dumnezeu s-a plecat în simplitate și a luat moartea în trupul Său. Dumnezeu, cea mai înaltă formă a Vieții, a devenit Cel mai de jos, a luat blestemul asupra Sa și a murit, pentru ca apoi să învie. Vedeți? Dumnezeu, Sursa Vieții veșnice, a făcut un Om, un trup în care să locuiască și astfel a coborât cel mai jos, pentru a Se ascunde de acei oameni educați.

Diavolul l-a dus acolo, l-a pus o cârpă peste ochi și apoi l-a lovit peste cap, zicând: „*Hristoase, procește-ne cine Te-a lovit și Te vom crede!*” Ei l-au lovit pe rând, l-au scuipat și l-au smuls barba, dar El nu a spus nimic. Diavolul își zicea: „Dacă ar fi Dumnezeu, i-ar opri!” dar El nu i-a oprit, deși era Dumnezeu.

Haideți să privim puțin la acea după-amiază de acum o mie nouă sute de ani. Îl văd mergând pe deal în sus și aud un zgomot. Ce este? Vechea cruce zgrunțuroasă pe care Cel ce o poartă, o trage prin urmele însângerate a pașilor Săi și o lovește de pietrele de pe stradă.

Mă uit la spatele Lui, iar pe cămașa fără nici o cusătură sunt o mulțime de pete de sânge. Dumnezeul creației ducea în spate chiar lemnul pe care l-a creat El, iar petele de sânge care se vedeau pe cămașă erau sângele lui Emanuel. Pe măsură

ce urca dealul, acele pete se măreau tot mai mult, iar la un moment dat, sângele a început să-i curgă și pe picioarele slabe. Umerii I s-au lăsat sub greutatea crucii. Puterea omenească. Ce era aceasta? Dumnezeu ascuns în simplitate; Dumnezeu ascuns în acel Om Își ducea crucea, iar la un moment dat, S-a clătinat și a căzut. Atunci I-au pus pe Simon din Cirene să-L ajute să-Și ducă crucea.

Și în timp ce urca dealul, diavolul își zicea: „Acum știu că Acesta nu este Dumnezeu, pentru că El nu ar face așa ceva. L-am prins! L-am biruit pe toți oamenii și L-am biruit și pe El! Acum știu că nu este Dumnezeu!” și a trimis „albina” să-l înțepe cu boldul morții. Albina a început să se învârtă în jurul Lui, dar să știți că dacă insecta își înfige acul adânc, îi este smuls și astfel îl pierde.

Ei bine, dacă El ar fi fost un om obișnuit, sau un simplu profet, ei au mai omorât și alți profeți, dar când L-a înțepat pe El, moartea și-a pierdut boldul, nu l-a mai avut. Când și-a înfipt boldul în trupul lui Emanuel, El i l-a luat.

Nu este de mirare că, mulți ani mai târziu, când marele apostol Pavel era pe cale să fie omorât, a strigat: *„Unde îți este biruința, moarte? Unde îți este boldul, moarte?”*

„...mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne dă biruința prin Domnul nostru Isus Hristos!” (1Corinteni 15.55,57). Da, domnilor.

Ce era aceasta? Dumnezeu Se smerea. Oh!

Când a păcătuit, omul a trecut pe partea cealaltă a prăpăstiei care s-a făcut între el și Dumnezeu, și nu a mai avut nici o cale de întoarcere. Apoi a adus ca jertfă un înlocuitor și a fost acceptat. Deci, dacă omul aducea acel înlocuitor, putea să aibă din nou părtășie cu Dumnezeu, așa cum s-a spus la început. Și ani de zile, omul a mers cu acel sânge al țapilor, mieilor și al altor animale, dar păcatul lui nu a putut fi șters, ci doar acoperit. Și ce s-a întâmplat? Într-o zi a venit ceva care a putut înlătura păcatul: sângele Fiului Său, care a plătit păcatul.

Să luăm un exemplu mic, o picătură de cerneală. Dumnezeu Se poate ascunde și într-o picătură de cerneală. Vedeți? Și dacă este o picătură de cerneală, trebuia să fi fost ceva înainte de a fi acea cerneală. Ce este cerneala? Un produs chimic. Cum a ajuns cerneală? Să dăm filmul înapoi. Tu spui: Din apă.” Apa este H₂O și este o parte din acea cerneală. Apoi vine culoarea. De unde vine culoarea? Adevărul este că există o singură culoare originală și aceea este alb. Noi știm aceasta. Și toate

celelalte culori provin din alb. Bine, și această culoare de unde vine? Tu spui: „Păi, a devenit un acid.” Și din acid ce devine? Să dăm filmul înapoi. Tu zici: „Atunci vine din lumină.” Ce este lumina? Ceva format dintr-un număr de molecule. Să zicem că molecula unu, molecula patru și molecula opt s-au adunat împreună și au format atomul unu, apoi atomul patru și atomul șase. Dacă ar fi fost de patru ori atomul cinci, ar fi fost alb, dar s-a întâmplat să fie atomul șase. Ce a determinat aceasta? De ce am luat acele chimicale ca să rezulte acea cerneală neagră?

Toate au fost create. Atunci de unde au venit? Păi, trebuiau să vină de undeva. Și pentru că sunt o creație, era nevoie de un creator, fiindcă nu poate exista creație fără Creator.

Astfel a devenit cerneală și a fost creată cu un scop: să scrie iertarea ta. Așa a putut scrie Ioan 3.16 și să anunțe salvarea sufletului tău, dar poate scrie și condamnarea ta și să te trimită în celula morții. Vedeți, ea este aici cu un scop.

În toți acești ani, cerneala a fost ceea ce este și a fost creată cu un scop. Dar cum o putem face cum era la început? Oamenii au fabricat un înălbitor, Clorul. Voi, femeile, îl folosiți adesea. Să zicem că am aici o găleată cu Clor și pun în ea o picătură de cerneală. Mai găsiți culoarea? Nu. Dar ce s-a întâmplat cu ea? Cerneala a ajuns în apă și s-a confruntat cu Clorul, iar acea substanță chimică a fost atât de puternică încât nu mai găsești nimic din acea picătură de cerneală, s-a întors la starea ei originală.

Exact aceasta face sângele lui Isus Hristos cu păcatul. Mărturisiți-vă păcatele peste sângele lui Isus Hristos și El le trimite în Marea Uitării ca să nu mai fie amintite niciodată.

Fraților, unde este Biserica astăzi, dacă suntem născuți să fim fiii lui Dumnezeu?

Isus a spus: *„Nu este scris în Legea voastră: „Eu am zis: sunteți dumnezei”?* (Ioan 10.34), niște dumnezei care au stăpânire pe pământ. Și El a mai zis: *„Dacă Legea a numit „dumnezei” pe aceia cărora le-a vorbit Cuvântul lui Dumnezeu – și Scriptura nu poate fi desființată – (Aceștia sunt profeții, pentru că la ei vine Cuvântul),*

cum ziceți voi că hulesc Eu, pe care Tatăl M-a sfințit și M-a trimis în lume? Și aceasta, pentru că am zis: „Sunt Fiul lui Dumnezeu!” (v.35-36).

Și dacă sângele taurilor și al țapilor a putut să-i dea lui Moise putere să meargă în

Egipt, prin însărcinarea lui Dumnezeu, să întindă acel toiag și să spună: „Să vină muște!” ce poate face sângele lui Isus Hristos? El avea Cuvântul lui Dumnezeu, Cuvântul care venea din gândul lui Dumnezeu, iar când L-a exprimat, a venit la împlinire, pentru că cuvântul este un gând exprimat. Astfel, Dumnezeu a gândit, apoi a pus acel gând în gândul lui Moise, și când el L-a rostit, a devenit un Cuvânt.

Poate până atunci nu fusese nici o muscă în ținutul acela, dar după o oră, a apărut o muscă verzuie care bâzâia, iar după încă o jumătate de oră erau zece pound pe yardul pătrat (aproximativ 4.53 kilograme pe metrul pătrat). Ce era aceasta? Cuvântul creator al lui Dumnezeu rostit de buzele unui muritor.

Dumnezeu Se folosește de oameni. El ar fi putut să ia soarele să predice Evanghelia; putea să ia vântul să predice Evanghelia, dar El l-a ales pe om pentru aceasta.

Deci, care este problema cu biserica de astăzi? Ceva nu este în ordine cu ea, și părerea mea este că noi nu suntem sinceri. Dacă Dumnezeu a putut face toate acele lucruri sub sângele țapilor și a taurilor care numai acoperea păcatul, ce ar putea face sub sângele Fiului Său care șterge păcatul? Dumnezeu nu a fabricat, ci a creat un sânge care îndepărtează păcatul.

În Marcu 11.24 scrie: *„De aceea vă spun că orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea.”* Unde este biserica pentecostală astăzi? Nu înțelegeți că păcatul mărturisit cu adevărat este șters? Aceasta face o punte peste prăpastia care îl despărțea pe om de Dumnezeu și îl duce înapoi în prezența Creatorului Său, făcându-l un fiu al lui Dumnezeu. Amin. *„Adevărat, adevărat vă spun că cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.”* (Ioan 14.12). Amin. *„Adevărat vă spun că, dacă va zice cineva muntelui acestuia: „Ridică-te și aruncă-te în mare”, și dacă nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut.*

De aceea vă spun că orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea.” (Marcu 11.23-24). Slavă lui Dumnezeu! El este Dumnezeul meu care Se descoperă în umilință și simplitate.

Dumnezeu ia un păcătos umil, îl curăță prin sângele Fiului Său și pune Viața Sa în el; El ia păcatul mărturisit îl cufundă în Înălțitorul Sângelui Său și astfel acel om primește Viața Sa, prin botezul cu Duhul Sfânt. Și dacă avem adevăratul botez al

Duhului Sfânt, ce nu este în ordine cu noi? Când Ilie i-a aruncat mantaua lui Elisei, el a primit o dublă putere, iar Isus a spus: „*lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi; ba altele și mai mari, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.*” Atunci care este problema cu tine, biserică?

Ne-ați numit „Beelzebul” din pricina vedeniilor și a lucrurilor care se petrec. Fraților, duceți-vă la cruce! Întoarceți-vă la Evanghelie, pentru că nu trebuie să imitați pe nimeni. De ce să acceptați o imitație? De ce să acceptați o concepție falsă despre acest lucru, când cerul este plin de El? Cerurile sunt pline de puterea adevărată și autentică a lui Dumnezeu, care face din om un fiu al Său, lucru care îl duce înapoi în prezența lui Dumnezeu. Amin. Aceasta este! Dumnezeu Se descoperă în umilință.

Trebuie să vă întoarceți de la gândurile voastre și să lăsați ca gândul care era în Hristos să fie și în voi. Trebuie să stați acolo până când orice păcat de îndoială sau de teamă a plecat din inimile voastre. Dar dacă păcatele voastre sunt încă acolo și nu ați ajuns în prezența lui Dumnezeu, înseamnă că ceva nu este în ordine cu experiența voastră.

Nu contează câte diplome de doctorat aveți, câte biserici sau la ce organizație mare aparțineți, fiindcă dacă păcatele voastre nu sunt mărturisite și puse sub sângele lui Isus Hristos, sunteți pierduți. Dar dacă stați curați, ca fii și fiice de Dumnezeu, născuți din nou, cu Viața lui Dumnezeu în voi și roștiți un Cuvânt al creației, ca de exemplu: „Acest munte să se mute...” se va face. Amin.

Dumnezeu Se descoperă în umilință și îi ia pe cei care nu au nici o educație, dar cred, fiindcă a spus: „*Te laud, Tată, Doamne al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți.*” (Matei 11.25).

.....

...Dar El a fost zdrobit pentru fărădelegile noastre.” A venit Clorul. „Dar El era străpunș pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.”

Ce a făcut El? S-a smerit până la moarte, așa că a fost omorât într-o vineri după-amiaza, dar a înviat în duminica de Paști, (Amin) și astfel a trimis peste Biserică Duhul Sfânt, în dublă măsură, ca să putem face și noi aceleași lucrări pe care le-a făcut El, fiindcă a făgăduit că „*Aceste semne îi vor urma pe cei ce vor crede...*” Ce

mult ne-am îndepărtat de El prin tradițiile noastre!

Dumnezeu Se ascunde în umilință și Se descoperă în putere. Așa lucrează El, acesta este planul Lui de lucrare. Da, domnilor, și face aceasta ca să-Și poată duce copiii dincolo de prăpastie. Dumnezeu S-a ascuns în moarte, ca să Se întoarcă înapoi în înviere.

În încheiere, dați-mi voie să vă spun o mică istorioară care s-a petrecut în primul război mondial. Eu am avut un unchi din partea tatălui meu și verișori care au fost în acel război și mulți dintre ei nu s-au mai întors. Regimentul din care făceau parte, a fost încercuit la un moment dat de nemți, așa că mitralierele și celelalte arme erau îndreptate împotriva lor. Nimeni nu îndrăznea să se ridice din tranșee, fiindcă erau împușcați imediat din toate părțile.

La un moment, a venit un soldat care avea un porumbel călător și s-au gândit că el era singura lor șansă, așa că au scris un mesaj, gândindu-se că porumbelul acela va reuși să treacă printre liniile dușmane și va ajunge la cartierul general cu mesajul lor. Toate strategiile la care s-au gândit, au dat greș, așa că în cele din urmă au apelat la un simplu porumbel. I-au legat mesajul de picior și i-au dat drumul, rostind o rugăciune și o binecuvântare care să-l ajute.

Desigur, germanii au văzut porumbelul și au început să tragă după el. Un glonț i-a trecut printr-o aripă, altul l-a zgâriat la gât, iar al treilea i-a lovit piciorul, dar sârmanul porumbel a continuat să zboare purtând mesajul soldaților. Trebuia să reușească, fiindcă era vorba de viața acelor oameni. Și în final, după un zbor istovitor, a reușit să ajungă la cartierul general și s-a prăbușit acolo.

Un soldat l-a observat, așa că s-a dus, l-a ridicat de jos și s-a uitat la el fiindcă a văzut că era rănit și plin de sânge. Apoi a găsit biletul legat de picior și l-a citit cu greu, fiindcă era plin de sânge. Dar important era că mesajul a ajuns la destinație și că au trimis repede întăriri, ceea ce a dus la salvarea întregului regiment. Dacă porumbelul nu ar fi reușit, tot batalionul acela ar fi pierit. Ce dezastru ar fi fost! Ce lucru mare a făcut acel porumbel cu prețul sângelui său care era pe acel mesaj.

Acesta a fost un lucru mare, dar nici pe departe atât de mare ca cel făcut de Dumnezeu atunci când fiii Săi au fost înconjurați de păcat. Nu mai era nici o șansă; nu se mai putea face nimic. Dar când toată nădejdea era pierdută, a venit un Porumbel. Cu o mie nouă sute de ani în urmă, într-o după-amiază ca aceasta, Cel ce S-a născut în simplitate, într-un staul, a murit pe o cruce, dar a ajuns în cer cu

propriul Său sânge pe Mesaj, aducând eliberare fiilor lui Dumnezeu, ca să poată trăi în prezența Lui, în sfințenie și curăție. Eu sunt foarte recunoscător pentru acel Porumbel care a venit din slavă și a adus Mesajul de care aveam nevoie, după care a zburat înapoi în cer. Era plin de sânge peste tot, din pricina păcatelor lumii, dar astăzi sunt eliberat. Sunt liber și plin de bucurie!

Cel simplu poate înțelege, și eu mă bucur pentru că sunt destul de simplu ca să pot înțelege. Nu sunteți și voi bucuroși pentru aceasta? (Adunarea spune: „Amin!”). Nu-l sunteți recunoscători? (Amin). Dumnezeu ascuns în simplitate.

Ei și-au întors fața de la El, pentru că nu era marele Războinic care credeau că va fi; nu era Viteazul pe care-L așteptau. Da, ei și-au întors fața pentru că le era rușine cu El, dar *„El a fost străpuns pentru păcatele noastre și zdrobit pentru fărădelegile noastre.”* Cine era Acesta? Dumnezeu ascuns în simplitate. IaHVeH S-a făcut Om ca să poată muri pentru oameni; ca să poată duce Mesajul înapoi cu prețul propriului Său sânge; ca să îndeplinească cerința lui Dumnezeu și să plătească prețul răscumpărării noastre.

Nu trebuie să fii deștept și nici să ai educație! Crede doar Mesajul, Cuvântul lui Dumnezeu și atunci poți să fii salvat, poți să devii un fiu al lui Dumnezeu, poți să stai în prezența lui Dumnezeu și să faci lucrările lui Dumnezeu.

Să ne plecăm capetele și să cerem binecuvântarea lui Dumnezeu pentru aceste lucruri.

Dar înainte de a face aceasta, vreau să vă spun că în ziarul de azi dimineață am văzut o fotografie în care cineva ducea o cruce. Ei au tot felul de obiceiuri. Astfel, în dimineața de Paști, întreaga biserică și altarul sunt împodobite cu crini, iar iepurașul de Paști și puii de găină au locul lor. Mă întreb ce legătură au acestea cu Paștele. În zilele Vechiului Testament, iepurele era considerat un animal necurat în fața Domnului și la fel găina și rața. Totuși, astăzi, ele au luat locul învierii, în timp ce moș Crăciun a luat locul Crăciunului. Vai, vai, unde a ajuns lumea aceasta, prieteni! Unde am ajuns? Puteți vedea unde s-a ajuns? Ne îndreptăm direct spre smoală. Așa este. Suntem încercuiți de păcat, crezuri și învățături.

Dar în urmă cu o mie nouă sute de ani, într-o după-amiază ca aceasta, un Mesager a răzbit și a împlinit cerința lui Dumnezeu. Fiul lui Dumnezeu făcut după asemănarea unui trup păcătos, S-a născut într-un grajd, fără frumusețe și nedorit. Era un Om disprețuit, iar noi nu L-am luat în seamă, ci ne-am întors fața de la El,

iar astăzi continuăm să facem la fel.

Poate zici: „Eu n-aș fi făcut aceasta!” Atitudinea pe care o ai față de El, demonstrează că ai fi făcut-o, fiindcă nu vrei să iei calea aceasta a umilinței și să spui: „Doamne Dumnezeule, nu mă interesează ce mă costă, nu-mi mai pasă de nimic. Eu am terminat cu păcatul.” Eu nu spun că ești rău; nu spun că fumezi, bei sau faci altceva de felul acesta, ci spun că nu crezi Cuvântul. Înțelegeți?

Dacă crezi Cuvântul cu adevărat, spune: „Doamne, nu-mi pasă ce pierd. Nu mă interesează dacă pierd denotațiunea mea, cercul de lucru de mână, clubul pe care-l frecventez sau popularitatea pe care o am printre prieteni. Eu accept mesajul Calvarului și de azi înainte voi fi un om smerit.”

„Nu-mi pasă câte dogme sau crezuri încearcă să îndese ei în mine, fiindcă de azi înainte voi accepta Mesajul modest al lui Dumnezeu și Îl voi crede; voi crede întreaga Evanghelie și voi sta acolo până când Duhul Sfânt revarsă în mine credință pentru fiecare Cuvânt scris al lui Dumnezeu. El mi l-a promis, iar dacă voi trece prăpastia, prin sângele Său neprihănit, pot să fiu un fiu al lui Dumnezeu.”

Ați vrea să faceți aceasta? Vreți să vă predați, chiar acum, în felul acesta? Dacă da, ridicați mâna spre Dumnezeu și spuneți: „Frate Branham, amintește-mă și pe mine în timp ce te vei ruga.” Dumnezeu să vă binecuvânteze. Foarte bine. El vă vede mâinile.

Tatăl nostru ceresc, Tu Te-ai descoperit în umilință. Noi am aflat că biserica de astăzi va ajunge în aceeași stare ca cea din acele zile, dar Tu vei veni de nicăieri, vei alege pe cineva neînsemnat, îl vei unge și îl vei trimite; însă va fi respins, iar lumea va fi judecată din cauza aceasta.

Dumnezeule, noi vedem că Duhul Sfânt, pe care oamenii au încercat să-L nege prin învățăturile lor, S-a manifestat în puterea Sa, fiindcă a fost acceptat și crezut de un popor umil și disprețuit. De aceea, Tu Te-ai proslăvit în mijlocul lor, Doamne. Dar acum, vedem că într-o altă generație, ei încearcă să devină nepoții lui Dumnezeu. Ce lucru oribil! Îngăduie ca bărbații și femeile să alerge repede spre credința Evangheliei. Binecuvântează-i și fă ca începând din seara aceasta, fiecare inimă să aibă pace cu Dumnezeu, ca să poată fi umplută cu Duhul Tău și să aibă credința de a face minuni; credința de a duce o viață evlavioasă, astfel ca atunci când se va vorbi ceva rău despre ei, să nu răspundă înapoi, iar dacă vor primi o palmă, să o poată răsplăti cu un sărut și nu cu rău. Îngăduie aceasta, Doamne.

Ajută-i să fie smeriți și să vină să Te cunoască în puterea învierii Tale, astfel ca moartea Ta să nu fi fost zadarnică pentru noi, cei din această generație.

Te rugăm să ridici Biserica Ta, Doamne, și s-o duci Acasă în slavă, fiindcă credem aceste lucruri, Tată. Îngăduie ca toți cei care Îl caută pe Dumnezeu, să-L găsească chiar în ceasul acesta, fiindcă o cerem în Numele lui Isus.

În timp ce avem capetele plecate, aș vrea să vă întreb dacă vreți să pășiți în față și să spuneți: „Eu nu mă rușinez chiar dacă aparțin de o biserică. Nu mi-e rușine, chiar dacă sunt metodist, baptist sau pentecostal. Îmi dau seama că până acum m-am încrezut în ceea ce am știut și că nu am ajuns în punctul în care să spun că pot crede întreaga Evanghelie și că o primesc să lucreze în viața mea. Mi-e rușine că ea nu lucrează în viața mea și vreau ca lumea, oamenii, să știe că sunt sincer și Îl vreau pe El în viața mea. Vreau ca Evanghelia Lui să se manifeste în viața mea și să fiu un martor adevărat al lui Hristos.”

Vreți să vă ridicați în picioare și să spuneți: „Vreau să mărturisesc că Îl caut pe Dumnezeu.”? Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Isus a spus: *„Cine se rușinează de Mine și Eu Mă voi rușina de el.”*

Tu zici: „Cum știu că Îl am?” Ei bine, dacă flămânzești cu adevărat după Dumnezeu, vei sta acolo până vine. Nu vei obosi să faci aceasta. Fiți perseverenți ca femeia siro-feniciană, care nu a putut accepta un refuz din partea Lui. Ea l-a vrut neapărat. Sunteți gata? Mai vrea cineva înainte de a ne ruga? Este o cântare frumoasă care spune:

El a fost cuit pe cruce pentru mine,

Pe cruce Și-a dat viața pentru mine.

„Îl vreau, frate Branham! Îl vreau, Dumnezeule! Vreau ca viața mea să se schimbe. Până acum am trăit după: „cred că...,” sau „sper să...”, dar acum Îl vreau pe El. Îl vreau, pentru că dacă ucenicii au putut atinge de fiecare dată punctul acela, îl pot atinge și eu.”

Asta spun și eu: dacă a funcționat pentru ucenici, funcționează și pentru noi. Dacă s-a întâmplat o dată, se poate întâmpla din nou. Dacă El este un Dumnezeu veșnic, este și acum același Dumnezeu; El este Același ieri, azi și în veci.

Aceasta este tema campaniei mele.

Dacă denomiñațiunea ta nu crede, las-o să creadă ce vrea, iar tu crede ce spune Biblia. Vreți să vă ridicați? S-au ridicat încă opt sau zece. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Dumnezeu să vă binecuvânteze și pe voi. Se ridică tot mai mulți. „Frate Branham, și eu Îl vreau.”

Zilele trecute s-a întâmplat ceva. Poate ați auzit predica: „Ce oră este, domnilor?” în care am făcut referire la cele șapte tunete. Biserica, timpul este aproape! Nu mai așteptați! De unde știți când va fi răpirea? Unul va dispărea de aici, altul de dincolo și totul va trece, apoi lumea va fi lovită de judecată. Și atunci veți spune: „Păi, am crezut că...” dar va fi prea târziu.

Să nu uitați că în zilele potopului ei nu au știut nimic până nu a intrat Noe în arcă, dar atunci a fost prea târziu, iar fecioarele neînțelepte nu au știut nici ele nimic până când nu s-au întors și au văzut că fecioarele înțelepte erau plecate. Dar atunci va fi prea târziu, pentru că vor rămâne aici pentru perioada necazului.

Biserica va trece prin necaz și va suferi pentru desăvârșire sub Pecetea a șasea, dar nu și Mireasa. Da, și Israelul, cei o sută patruzeci și patru de mii, vor trece prin necaz, dar Mireasa nu va trece.

Mireasa a fost iertată și merge direct în slavă, prin răpire. Așa este. După părerea mea, ultimul mădular al ei va fi adus într-una din aceste zile. El ar putea veni fără ca voi să știți ceva, pentru că, nu uitați, va fi un lucru tainic. „...căci Fiul omului va veni în ceasul în care nu vă gândiți.” (Matei 24.44). Deci, nu veți ști nimic. Iar după ce ea va pleca, va fi prea târziu. Atunci veți spune: „Trebuia să mă fi ridicat în ziua aceea...” Dacă ați intenționat să vă ridicați, faceți-o acum, în adunarea de la Albuquerque.

Dacă vă simțiți în siguranță în Hristos; dacă simțiți că aveți Duhul Sfânt, iar sângele lui Isus Hristos, semnele și făgăduințele Lui sunt în viața voastră, le-ați văzut manifestându-se în ea și știți că sunt adevărate, vă cred pe cuvânt, dar dacă nu este așa, ar trebui să fiți în picioare. Depinde de voi. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Eu sunt un străin pentru mulți dintre voi, în timp ce mulți mă considerați un văzător. Eu nu am spus nimic despre aceasta, pentru că nu este încă timpul, dar credeți-mă; credeți că sunt slujitorul lui Dumnezeu! V-am spus vreodată ceva în

Numele Domnului și nu s-a împlinit? Spuneți „Amin” dacă totul s-a împlinit întocmai. (Adunarea spune: „Amin.”). Niciodată nu a fost nimic greșit, deși s-au spus mii de lucruri. Tot timpul au fost adevărate, pretutindeni în lume.

Eu nu sunt teolog, ci spun doar ceea ce aud și primesc din Biblie. Dacă ceva nu este biblic, nu primesc, dar niciodată nu a fost spus ceva contrar Cuvântului, de aceea a fost legitimat întotdeauna de Dumnezeu și confirmat.

Dacă credeți că sunt mesagerul trimis de Hristos, ascultați-mă și grăbiți-vă dacă nu sunteți în Împărăția lui Dumnezeu. Să nu vă așteptați să fie mai bine, fiindcă va fi tot mai rău. Notați-vă acest lucru și urmăriți să vedeți dacă este adevărat sau nu. Va fi tot mai rău și tot mai greu. Trezirea a trecut, așa că mai culegeți doar spicele căzute. Este gata.

Tu zici: „Nu sunt de acord cu aceasta!” Foarte bine, pentru mine este în ordine, dar aceasta este convingerea mea pentru că este ceea ce mi s-a spus din cer.

Cred că epoca Laodicea este epoca pentecostală, o epocă în care biserica devine căldicică și este vărsată din gura lui Dumnezeu. Chiar acum a ajuns acolo. Biserica pentecostală a ajuns căldicică, nici rece nici în clocot, de aceea este gata să fie vărsată din gura Lui, și va fi.

Este singura epocă în care Isus stă la ușă, pentru că învățăturile lor L-au scos afară. El bate și încearcă să intre: „*Iată Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu...*” (Apocalipsa 3.20). Mă bucur că L-ați auzit în seara aceasta și tot ce pot face este doar să vă cer să luați poziție.

El se uită la voi. Isus a spus: „*Căci acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor.*” (Matei 18.20). Dacă nu este așa, nu ar fi Dumnezeu; nu ar fi Biblie; nu ar fi răsărit și nici apus, nu ar fi flori și nici pomi, iar voi nu sunteți aici cu adevărat, ci doar visați; atunci viața nu este reală și voi nu sunteți ființe omenești, dar așa ceva este imposibil. Este imposibil ca El să nu fie aici! Și El a mai zis: „*...orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, vă va da.*” (Ioan 16.23).

Acum depinde de voi, care v-ați ridicat să mărturisiți că Îl doriți. Aș vrea să vă rugați fiecare, așa cum știți, fiindcă oamenii se roagă diferit – unii stau în picioare, în timp ce alții îngenunchează – însă vreau să nu dați atenție la ce este în jurul vostru. Orice ați dori, să nu spuneți: „Doamne, ajută-mă să fac asta sau cealaltă,”

ci spuneți: „Doamne, umple-mă cu Duhul Sfânt și voi fi sincer, fiindcă doresc aceasta cu adevărat,” și dacă o doriți cu adevărat, este imposibil să nu se întâmple. El a făgăduit că va face aceasta și acum încearcă să intre în inimile voastre.

Să nu vă deschideți inima doar puțin și apoi să spuneți: „Vino înăuntru, dar nu intra în viața mea privată!” Vedeți? El te vrea în întregime, vrea fiecare compartiment din inima ta. El vrea viața ta privată; vrea întreaga ta viață. El vrea să fie Domnul tău, iar cuvântul „Domn” înseamnă „proprietar.” Deci, El vrea să te dețină ca să te călăuzească și să te folosească. Vrei să faci aceasta? Dacă da, atunci El vrea să intre înăuntru, pentru că altfel nu ar sta aici. Înțelegeți? Acesta este ceasul în care poți să-L primești.

Acum depinde de tine. Dacă crezi din toată inima, îți va fi dat, iar aceasta va fi o seară de aducere aminte. Probabil că ușile nu vor fi închise în seara aceasta, așa că spune și tu: „Doamne, m-am ridicat în picioare și nu mă mișc de aici până nu mă umpli cu făgăduința Ta.” Dacă îți faci de lucru cu Dumnezeu și El își face de lucru cu tine.

Dar până ajungi acolo, să nu zici: „Doamne, vrei să-mi dai și mie Duhul Sfânt, în seara aceasta? Încă nu simt nimic, dar poate voi simți mâine seară.” În felul acesta nu vei primi nimic de la Dumnezeu.

Tu trebuie să-L dorești cu disperare și atunci Îl vei primi. Așa este. El a făgăduit aceasta, și dacă n-ar fi așa, n-ar fi de nici un folos să-ți petreci timpul cerând ceva neadevărat.

Așa se întâmplă lucrurile acestea. De aceea pot să stau aici și să spun lumii: „A greșit Cuvântul vreodată?” Nicidecum, fiindcă Dumnezeu mi-a făgăduit aceasta încă de când eram copil.

Unii mă întreabă: „Nu te temi că greșești?” Eu greșesc întotdeauna, dar El nu greșește niciodată. Însă eu nu vorbesc cuvintele mele, ci ale Lui, de aceea sunt corecte întotdeauna. De aceea le pot spune oamenilor: „Arătați-mi un singur lucru care nu s-a împlinit, din miile de lucruri pe care le-a spus.” Nu este niciunul, fiindcă El este Dumnezeu și nu un om.

Dumnezeu este aici; Hristos este în mijlocul nostru, și El vrea să vă dea Duhul Sfânt, dacă Îl acceptați. Vi-L dă fără să plătiți, pentru că prețul a fost plătit de El, în

urmă cu o mie nouă sute de ani, într-o după-amiază ca aceasta. Deschide-ți inima chiar acum, dacă vrei să-L accepți. Deschide-o! Ridică mâinile spre Dumnezeu și spune: „Doamne Dumnezeule, sunt aici. M-am ridicat în Numele lui Isus Hristos.”

Acum mă voi ruga pentru voi. Să vă rugați în voi.

Doamne Isuse, Îți ofer acești oameni care stau în picioare, în umilință și cu smerenie. Ți-i ofer, fiindcă au răspuns chemării făcute. Ei caută lucruri mai adânci, caută Viața, fiindcă au aflat că sângele lui Isus Hristos curăță atât de profund încât nu mai rămâne nimic și că dacă Cuvântul complet al lui Dumnezeu se odihnește în ei, orice poruncă rostită prin glasul lor are putere creatoare, fiindcă Duhul Sfânt este în ei, iar acest Duh Sfânt este Creatorul. El face ca lucrurile să se întâmple, pentru că se vorbește Cuvântul, iar Cuvântul vorbit este Dumnezeu în acțiune.

Doamne, Te rog să trimiți chiar acum Duhul Sfânt peste fiecare din ei. Dă-le ceea ce-și doresc, dă-le o viață mai bună, dă-le botezul cu Duhul, prin puterea învierii lui Hristos. Fă aceasta, Doamne, pentru ca audiența să fie luminată, iar inimile oamenilor să vadă viziunea și să fie umplute cu puterea lui Dumnezeu, fiindcă Ți-i încredințez Ție, în Numele lui Isus Hristos.

Țineți mâinile ridicate și continuați să vă rugați. Continuați să vă umpleți inimile și spuneți: „Umple-mă, Doamne, pentru că cred. Salvează-mă și umple-mă.”

Duhul Dumnezeului celui viu a căzut peste mine.

Să se dea tonul la cântarea: „Duhule Sfânt, vino peste mine.”

Spuneți: „Nu mă interesează nimic altceva. Voi sta aici, Doamne, și voi aștepta. Sunt în mâna Ta, de aceea voi sta aici ca o statuie. Voi sta la fel ca predicatorul acela, care mai zilele trecute a stat pe acoperiș. Nu contează cine mă vede, nici că păstorul meu este aici, fiindcă stau aici și aștept Ceva. Vreau să mi se întâmple ceva, fiindcă Tu ai făgăduit aceasta, iar eu sunt aici ca să primesc. Dacă li s-a dat unora, mi se va da și mie, așa că nu mă voi așeza, ci voi sta în așteptare...”

Nu vă opriți, ci continuați să vă rugați. Nu dați atenție la muzică, ci rugați-vă în continuare. Problema noastră, a celor de astăzi, este că dăm atenție muzicii și ascultăm una și alta, când ar trebui să ascultăm Glasul lui Dumnezeu, fiindcă El a făgăduit Ceva, iar dacă a făgăduit, o va și face. Amin.

De câte ori am văzut aceasta! Ochii a treizeci de mii de africani s-au deschis într-o

singură adunare. De câte ori am văzut aceasta! Acolo, la Durban, Africa de Sud, am văzut douăzeci și cinci de mii de minuni făcute deodată, iar la sfârșit s-au adunat șapte camioane mari pline de cârje și scaune cu rotile aruncate de acei băștinași care nu deosebeau stânga de dreapta. Ei s-au ridicat, L-au acceptat pe Hristos și au plecat mai departe vindecați de ologie, surzenie, orbire, etc. Și dacă El a făcut aceasta pentru acei africani păgâni, cu cât mai mult o va face pentru o biserică în care Se manifestă Duhul Sfânt. Amin.

Smeriți-vă și spuneți: „Doamne, eu cred.” Aș putea merge printre rânduri și să vă spun fiecăruia dintre voi, în Numele Domnului Isus, cine sunteți, de unde veniți și ce ați făcut. Voi știți că acesta este adevărul.

Văd că vă temeți să vă predați cu totul, pentru că vă temeți de ceva. Ceva nu este în ordine. Dumnezeu nu poate face o făgăduință și apoi să-Și ia Cuvântul înapoi. Acesta este adevărul. Depinde de voi. Aici este Cuvântul; este moartea și îngroparea voastră.

Duhul Sfânt este aici; Isus Hristos este aici. V-am spus vreodată ceva greșit? (Adunarea spune: „Nu!”). El este aici, dar se întâmplă ceva. În timp ce stăteam aici și priveam, am văzut Lumina învârtindu-se înainte și înapoi prin clădire.

Asta este! S-a oprit la femeia de acolo, apoi la cealaltă. Iată! Este aici, așa că este timpul să-L acceptați. O, glorie! Cu siguranță Se va opri asupra cuiva. Lăudat să fie Dumnezeu. Amin. Acum Se duce spre altcineva și acum spre altcineva. Lăudat să fie Domnul!

El este Adevărul; El este Calea, Lumina și Viața. Acceptați-L în timp ce Se revarsă peste ceilalți. Acceptați-L, fiindcă Se mișcă peste tot și trece pe la fiecare. Nu sunt emoționat, ci vă spun doar adevărul. Glorie! Așa este.

Stați cu El! Stați cu El! Nu ați stat nici cinci minute, așa că stați aici și spuneți: „Dumnezeule, Tu L-ai făgăduit, iar eu stau aici ca să-L primesc.” Iată, El este aici. Ascultați-L și spuneți: „Eu vreau să-L primesc! M-am ridicat în picioare pentru că Îl vreau. Sunt sincer și Îl vreau cu adevărat, pentru că Tu ai făgăduit că ni-L dai.” Amin. Glorie! Aleluia!

Continuați să credeți. Credeți, fiindcă ați promis aceasta. Duhul Sfânt, acea Lumină, continuă să Se miște prin clădire. Ce face? Caută pe cineva care este deschis pentru El. Vă spun adevărul. Amin.

Ridicați mâinile, lăudați-L și spuneți: „Îți mulțumesc, Doamne. Tu mi-ai dat făgăduința, iar eu mă voi ține de ea. Îți mulțumesc, Doamne, Îți mulțumesc.” Eu mă uit acum drept la acea Lumină. Lăudat să fie Domnul!

Stați cu El și spuneți: „Doamne, eu voi sta aici și Te voi lăuda chiar dacă mă apucă dimineața. Știu că Îl vei trimite. Convenția se va încheia în seara aceasta și eu nu am primit încă Duhul Sfânt, dar știu că voi pleca de aici umplut cu El. Te rog să mă ajuți, fiindcă sunt hotărât să-L primesc. Voi sta aici, pentru că și Tu vrei aceasta.”

Când te predai pe deplin și El te umple pe deplin. Predă-i Lui gândurile și viața ta! Predă-te tot! Predă-i Lui prestigiul tău, predă-i totul Lui și El va veni și te va umple cu Duhul Sfânt, fiindcă de aceea este aici. Deja a atins două sau trei persoane din clădire, dar sunt încă mulți alții care doresc Duhul Sfânt. Continuați să credeți. Glorie lui Dumnezeu! Smeriți-vă în felul vostru de a fi! Smeriți-vă în gândirea voastră!

Stați acolo și spuneți: „Doamne, sunt chiar aici și știu că dacă L-ai dat cuiva, în seara aceasta, mi-L vei da și mie. Îl voi aștepta aici până când va veni.”

Ridicați-vă glasul, ridicați-vă mâinile,

Ridicați-vă cu totul!

Nu-l auziți pe Mântuitor chemând?

Ridicați mâinile și cântați-i

Dacă vă cheamă să primiți Duhul Sfânt, predați-vă! Predați-vă deplin! Îl pot auzi pe Salvatorul meu zicând: „Ia-ți crucea și urmează-Mă!”

(Fratele Branham vorbește cu cineva).

Tocmai i-am arătat fratelui Demos că Îngerul Domnului a trecut pe acolo și i-am zis: „Uită-te la femeia aceea...” Când a ajuns la ea, femeia și-a ridicat mâinile., iar eu l-am întrebat pe fratele Demos: „Nu poți să-L vezi? Se mișcă peste tot în clădire. Uită-te când trece pe aici.” Doamna și-a ridicat mâinile.

Femeia cu haina în carouri mai este aici? Cu câteva minute în urmă, a fost atinsă de Ceva și și-a lăsat mâinile în jos. Este chiar în spatele doamnei cu rochie albastră. Iat-o! O privesc chiar acum. El este aici. Dacă v-am spus vreodată ceva

greșit, să-mi spuneți când.

Prieteni, voi trebuie să părăsiți felul rigid de penticostal pe care-l aveți. Trebuie să muriți cu adevărat! Fiți sinceri! Voi aveți o oarecare foame, dar nu adevărata foame.

„Pe când rostea Petru cuvintele acestea, S-a coborât Duhul Sfânt peste toți cei ce ascultau Cuvântul.” (Fapte 10.44). Închideți ochii și smeriți-vă inimile. Întrebați-vă dacă nu este cumva ceva greșit în voi și spuneți: „Doamne, ia de la mine necredința.”

Fotografia cu Îngerul Domnului a fost dovedită științific. Este același Stâlp de Foc care a însoțit poporul Israel; este Isus care a murit și S-a suit înapoi la Dumnezeu. Mai târziu, Saul s-a întâlnit pe drumul Damascului cu același Stâlp de Lumină, iar când L-a văzut, l-a zis:

„Cine ești Tu, Doamne?”

Și El i-a răspuns: „Eu sunt Isus pe care-L prigonești.”

Acum El este aici, același Isus manifestat în Duhul și surprins de aparatul de fotografiat. O, frate și soră, ce altceva mai poate face Dumnezeu? Acesta este ceasul harului.

Vreau să credeți și să fiți sinceri. Și cred că sunteți, doar că stați închiși în voi. Sau poate nu sunteți destul de sinceri ca să-L primiți.

Credeți că El este prezent în clădire, fiindcă nu vă mint.

În timp ce stați liniștiți, aș vrea să vă pun o întrebare: a simțit cineva de aici că a primit Duhul Sfânt? Faceți semn cu mâna. Văd că peste tot în clădire sunt oameni care adevăresc aceasta. Fiți binecuvântați! Ați fost binecuvântați? Amin. Sunt doi sau trei care au primit Duhul Sfânt în timpul acestei „ploi”. Nu, sunt patru. Lăudat să fie Domnul.

Dacă vreți, este al vostru. Tot ce trebuie să faceți este să-l deschideți. Voi aveți anumite idei despre felul cum ar trebui să fie. Nu, nu! Nu trebuie să stați în picioare sau jos, fiindcă nu contează unde vă aflați. Dacă ești deschis, Duhul Sfânt va intra oricum.

Uneori când vine umplerea, nu vreți să mergeți mai departe pentru că vă temeți. Sunteți speriați și vă trageți înapoi. Predați-vă pe deplin Duhului Sfânt!

Nu vă temeți de fanatism! Dacă este diavolul la lucru, credeți că El nu ar ști aceasta? Sigur că ar ști. Dar nu vă îngrijorați de nimic, ci predați-vă Duhului Sfânt.

Așa cum spunea predicatorul acela, într-o seară, când a simțit că a venit peste el Ceva cald și plăcut. Aceasta se întâmplă dacă știi cum să te predai chiar atunci. Asta-i tot. Spuneți doar: „Doamne Isuse, Te cred și Te accept.”, și veți vedea că se va întâmpla ceva. Fiți convinși în inimile voastre și atunci se va întâmpla. Oh!

Îl iubiți? (Amin). Domnul să fie cu voi și să vă ajute.

Câți din locul acesta doriți Duhul Sfânt? Să vă văd mâinile. Câți? Unu, doi, trei, patru... cred că nu mai este nevoie să continui, pentru că sunt mulți. Poate vom sta mai mult, până pe la nouă și jumătate sau chiar mai mult, dar nu este problemă pentru că avem destul timp. Noi vrem să fiți salvați și umpluți cu El, prieteni. Tu ești salvat când Îl accepți pe Hristos, dar nu ești schimbat până nu primești Duhul Sfânt. Așa este. Tu L-ai acceptat pe Hristos ca Mântuitorul tău, dar numai când te-ai convertit, te-ai schimbat cu adevărat. Așa este.

În noaptea când s-a lepădat de Isus, Petru era deja salvat, dar nu era încă schimbat. El s-a blestemat, s-a lepădat și toate acele lucruri, dar după ce s-a întors, lucrurile s-au schimbat: „...după ce te vei întoarce la Dumnezeu, să întărești pe frații tăi.” (Luca 22.32). Este adevărat? (Amin). Așa spune Scriptura. Isus i-a spus lui Petru, care L-a urmat, a scos draci și a făcut semne și minuni: „Tu nu ești încă întors, convertit, dar după ce te vei întoarce la Dumnezeu, să întărești pe frații tăi.” Corect. Acesta este adevărul.

Păi cum să refuzi o asemenea invitație? Este pentru voi și nu vreau să vă văd plecând de aici fără El. Noi nu știm ce ne stă înaintea, poate nu vom mai avea o altă convenție. Depinde de tine dacă vrei să stai jos și să te rogi. Dacă vrei să stai în picioare, stai așa. Roagă-te cum vrei, dar fă-o pentru că doresc să primești Duhul Sfânt. Este pentru tine. De ce să-L primească numai patru de aici, și nu toți? Trebuie să vă smeriți, să vă deschideți inimile și să credeți cu adevărat.

Poate nu sunt un învățător prea bun, pentru că slujba mea este să mă rog pentru bolnavi.

Unde este predicatorul acela pentecostal? Ridică mâna. Cum este cu bărbatul acesta care s-a rugat pentru bolnavi? Vino aici. Aș vrea să se roage pentru voi, iar eu voi sta lângă el. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate.

(Fratele pentecostal merge la amvon și le spune celor care stau în picioare: „Dacă vreți să-L lăsați pe Duhul Sfânt să vină peste voi, ridicați mâinile.” Același frate spune șase propoziții scurte într-o altă limbă, apoi pleacă și continuă să vorbească în limbi printre cei care doresc botezul cu Duhul Sfânt.)

Fiți respectuoși. El s-a dus să-și pună mâinile peste cineva. Vedeți? Fiți respectuoși. Nu priviți în jur, ci uitați-vă în sus și continuați să vă rugați, pentru că și noi ne rugăm.

(Fratele Branham vorbește cu un frate). Vino aici, frate. Vino în locul meu, fiindcă tu le poți explica. Tu știi mai multe despre aceasta decât mine. Vino și spune, apoi ne vom ruga. (Fratele Branham vorbește cu cineva). Așa este.

(Fratele Branham vorbește cu un alt frate care a venit la amvon). Bine, domnule. Dumnezeu să te binecuvânteze. Tu știi să faci aceasta mai bine decât mine. Eu voi sta aici și mă voi ruga, iar tu le vei da indicații...

- Amin -